

Ѡбѣжѣ волѣзнь, печаль и воздыханіе. великое согрѣшеніе,
содѣланое ѿ мнѣ словомъ, ѿ дѣломъ, ѿ помысленіемъ,
ѿкоу благій человекѣколюбецъ бѣгъ, пророгнѣ. ѿкоу неѣсть
человекѣкъ, ѿже живъ еѣдетъ, и не согрѣшнѣтъ: чѣи бо еѣднѣхъ
тѣомъ безъ грѣха, правда тѣомъ правда во вѣки, и слово тѣомъ
нѣстна.

Возгласъ:

ѿкоу чѣи еѣи воскресеніе и живѣтъ и покой оѣсопшихъ рабъ
тѣомъ (ѿмла рекъ), хрѣстѣ бѣже нашъ, и тѣбѣ слава возсылаемъ,
со безначальнымъ тѣомъ оѣцемъ, и пресвятѣмъ и благіемъ
и животворающимъ тѣомъ дѣхомъ, нынѣ и прѣсно, и во
вѣки вѣкѣомъ.

дѣкъ: ѿмѣнь.

Таже дѣконъ: Помолѣтѣса, ѿглашеннѣи, гдѣви.

дѣкъ: гдѣ, помѣлѣи.

вѣрнѣи, ѿ ѿглашенныхъ помолѣтѣса, да гдѣ помѣлѣтѣ и хъ.

дѣкъ: гдѣ, помѣлѣи.

Ѡглашеннѣи и хъ словомъ нѣстны.

дѣкъ: гдѣ, помѣлѣи.

Ѡкрытѣи и мъ еѣвѣгеліе правды.

дѣкъ: гдѣ, помѣлѣи.

соеднѣннѣи и хъ свѣтѣи своѣи соборнѣи и апѣстольнѣи цѣркѣи.

дѣкъ: гдѣ, помѣлѣи.

спѣи, помѣлѣи, зѣстѣи и сохрани и хъ, бѣже, тѣою благодѣтѣю.

дѣкъ: гдѣ, помѣлѣи.

Ѡглашеннѣи, главѣи вѣша гдѣви приклонѣтѣ.

гдѣ бѣже нашъ...

Nato odejdou k ikoně Kristově a říkají:

Прѣчистѣму образу тѣму кланѣи се, Благій, просѣе за одпуштѣні
хрѣчѣи свѣхъ, Крѣсте Бѣже; неѣтъ тыс рѣчил доброволнѣ тѣлем вѣтупити
на крѣзъ, абѣс вѣсѣбодил з ѣтѣоѣтѣи неѣрѣтѣле ты, жеѣ жѣи был стѣвил. Про
то вѣдѣчнѣи вѣламе к тѣбѣ: Радѣстѣи напнѣл жѣи вѣше, Спаситѣли нашъ, прѣшед
спасит свѣт.

**I žehnajíce se, políbí ikonu Krista. — Potom odcházejí k ikoně Bohorodice,
říkajíce:**

Јsouc milosrdenství pramen, rač slitovati se nad námi, Bohorodice!
Shlédni na lid hříšný, zjev jako vždy moc svou. Neboť v tebe doufají-
ce, k tobě, jako kdysi Gabriel, beztělesných vrchní vojevůdce, vola-
me: Raduj se!

**I žehnajíce se, líbají ikonu Bohorodice. — Poté se postaví uprostřed,
skloní oba hlavu a kněz říká tuto modlitbu:**

Носподине, вѣтáхни руку svou s výsosti svatého sídla svého a posilni
mne k nastávající službě tvé, abych, stana před strašným trůnem
tvým, nekrvavou obětí neodsouzeně vykonal. Neboť tvá jest moc i slá-
va, na věky věkův. Amen.

Nato se oba pokloní též lidu a odcházejí do oltáře, řkouce:

Вejdu do domu tvého a klaněti se budu svatému chrámu tѣmu
v bázni tvé. Hospodine, veď mne ve spravedlnosti své; pro nepřátele
mé spravuj před sebou cestou mou; neboť není v ústech jejich pravdy,
srdce jejich je daremné, hrobem otevřeným je hrdlo jejich, jazykem
svým klamou. Sudiž je, Bѣже, nechať padnou od úmyslů svých, pro
množství nešlechetností jejich zavrhní je, neboť odporní jsou tobě,
Hospodine. I ať rozveselí se všichni, kdož doufají v tebe, na věky ať se
radují, a ty přebývati budeš v nich; i ať honosí se tebou všichni, kdož
milují jméno tvé. Neboť ty žehnáš spravedlivému, Hospodine, a ští-
tem zalíbení korunoval jsi nás.

**Vstoupivše do svatyně, učiní, žehnajíce se, dvě poklony před svatým
prestolem a políbí svaté evangelium i svatý prestol. Opět se žehnají
a učiní třetí poklonu. Potom vezmou do svých rukou každý svůj stichar
a konají, žehnajíce se, tři poklony k východu, řkouce pro sebe:**

Bože, očistiž mne...

Бже, ѡчнѣсти мѧ грѣшнаго ѡ помнѣнїи мѧ.

Тѧже прихѡдитѣ къ свѣщенникѣ діаконѣ, держѧ въ десноѣ рѣцѣ стѣхѧрь со ѡрарѣмѣ, ѡ подклонѣнїи ѣмѣ главѣ, глаголетѣ:

Блгословѣ, владыко, стѣхѧрь со ѡрарѣмѣ.

Свѣщенникѣ глаголетѣ:

Блгословѣнїи Бгѣ нашѣ, всегда, нынѣ ѡ прїисхо, ѡ во вѣки вѣкѡвъ.

Тѧже ѡхѡдитѣ къ свѣтѣ діаконѣ, во ѣдинѣ странѣ свѣтїианца, ѡ ѡблачїтѣ въ стѣхѧрь, молѧща еице:

Возрѧдѣте ѧ дшѧ моѧ ѡ Гдѣ, ѡблечѣ во мѧ въ рїзѣ спасѣнїѧ, ѡ ѡдѣждѣю вѣселїѧ ѡдѣѧ мѧ: ѧкоже женихѣ возложї мѧ въ кнѣцѣ, ѡ ѧкоже невѣстѣ ѡбкрѣнї мѧ красотою.

Ѣ ѡрарѣ ѡбкрѣнїи, налагаѣтѣ на лѣвое рѧмо.

Нарѣкѧвнїцы же налагаѧ на рѣки, на десною ѡбкрѣнїи, глаголетѣ:

Деснїца твоѧ, Гдѣ, прослѧвнѣѧ въ крѣпости: деснѧѧ твоѧ рѣка, Гдѣ, сокрѣпїи врагї, ѡ множеествоми слѧвы твоѧѧ стѣрѧѣ ѣсї стѣпостѧты.

На лѣвою же, глаголетѣ: Рѣцѣ твоѣ сотворїстѣ мѧ ѡ создѧстѣ мѧ. Вразумї мѧ, ѡ надрѣѧ заповѣдемѣ твоїмѣ.

Тѧже ѡшѣдѣ въ предложѣнїѣ, ѡбгѡтѡвлѣтѣ еиценнаѧ. Стѣхѧрь ѡбкрѣнїи поѣткалетѣ ѡ шѣю странѣ, потїрь же, ѣже ѣсть стѣшю чѧшѣ, ѡ десною, ѡ прѡчѧѧ еѧ нїмѣ.

Свѣщенникѣ же еице ѡблачїтѣ: прїѣмѣ стѣхѧрь въ лѣвою рѣкѣ, ѡ поклонїнїѧ трижды къ востоку, ѧкоже речеѧ, назнаменѣтѣ глагола:

Блгословѣнїи Бгѣ нашѣ, всегда, нынѣ ѡ прїисхо, ѡ во вѣки вѣкѡвъ, ѧмїнѣ.

Тѧже ѡблачїтѣ, глагола:

Возрѧдѣте ѧ дшѧ моѧ ѡ Гдѣ: [до конца.]

Тѧже прїѣмѣ стѣхѧрь, ѡ назнаменѣтѣ, ѡблачїтѣ ѣю, глагола:

Блгословѣнїи Бгѣ, ѡзнакѧнїи блгодѧть свою на свѣщенникѣ своѧ: ѧкоже мѣро на главѣ, сѡдѧщїѣ на брѧдѣ, брѧдѣ ѧрѡнїю, сѡдѧщїѣ на ѡмѣты ѡдѣжды ѣго.

Блгословѣнїи Бгѣ, преподѣѧнїи...

Kněz: **N**eboť milostivý a lidumilný Bůh jsi ty, a tobě chválu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Koná-li se služba za zesnulé, pak diákon či kněz pronáší ektenii tuto:

Smiluj se nad námi, Bože, podle velikého milosrdenství svého, prosíme tebe, vyslyš nás a smiluj se.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modleme se za pokoj duší zesnulých služebníků Božích (**jména**), i aby jim prominut byl všeliký hřích úmyslný i neúmyslný.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Aby Hospodin Bůh umístil duše jejich tam, kde spravedliví odpočívají.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

O milost Boží, království nebeské a odpuštění hříchů jejich u Krista, nesmrtelného Krále a Boha našeho prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane.

Diákon: K Hospodinu modleme se. (*A odstoupí před ikonu Spasitele.*)

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Kněz říká modlitbu za zesnulé:

Bože duchů i všelikého těla, jenž jsi smrt přemohl, ďábla zmařil a světu svému život daroval: Ty sám, Pane, upokoj duše zesnulých služebníků svých (**jména**) v místě světla, v místě hojnosti, v místě pokoje, kdež pomínula bolest, zármutek a lkaní. Všeliký hřích, jehož se zesnulí dopustili ať slovem, ať skutkem aneb pomyslením, odpusť jim, jako dobrotivý a lidumilný Bůh. Neboť není člověka, jenž by živ byl a ne-hřešil, ty jediný jsi bez hřichu, spravedlnost tvá jest spravedlnost na věky a slovo tvé jest pravda.

Neboť ty jsi vzkříšení...

Возглашѣніе:

Гꙗко мѣлоутивъ ѣ челоуѣколюбецъ Бѣгъ ѿнѣ, ѣ тебѣ славу возсылаемъ, Оуцѣ, ѣ сынѣ, ѣ свѣтомѣ дѣхѣ, нынѣ ѣ прѣсно, ѣ во вѣки вѣкѣвъ.

Ліікз: ѿмѣнь.

ѿце ли вѣдетъ ѡ оуѣопшнхъ приношеніе, дііконъ ѣли еціенникъ глаголетъ
ѿкѣнїю еїю:

Помѣлѣи насъ, Бѣе, по велицѣи мѣлоути твоѣи, мѣлимъ ти еѣ, оуѣлѣши ѣ помѣлѣи.

Ліікз: Гдѣ, помѣлѣи. (Трїжды.)

Вце мѣлимъ ѡ оуѣпокоенїи дѣши оуѣопшнхъ рабѣвъ бѣжїнхъ (ѣмъ рекъ), ѣ ѡ ѿже прѣтїтїемъ ѣмъ вѣакомѣ прегрѣшенїю, вѣльномѣ же ѣ невѣльномѣ.

Ліікз: Гдѣ, помѣлѣи. (Трїжды.)

Гꙗко да Гдѣ Бѣгъ оуѣчинїтѣ дѣши ѣхъ, ѣдѣже прѣведнїи оуѣпокоѣютъ еѣ.

Ліікз: Гдѣ, помѣлѣи. (Трїжды.)

Мѣлоути Бѣжїѣ, царѣтѣ невѣснаго, ѣ ѡставленїѣ грѣхѣвъ ѣхъ, оу Хрїстѣ веземѣртнаго Царѣ ѣ Бѣга насѣго прѣснмъ.

Ліікз: Подѣи, Гдѣ.

Дііконъ: Гдѣ помѣлимъ.

Ліікз: Гдѣ, помѣлѣи.

Еціенникъ:

Бѣе дѣхѣвъ ѣ вѣакиѣ плѣти, смѣрть поправыи, ѣ діівола оуѣпразднївыи, ѣ живѣтѣ мїрѣ твоѣмѣ дарѣвавыи: еѣмъ, Гдѣ, покѣи дѣши оуѣопшнхъ рабѣ твоѣхъ (ѣмъ рекъ), вѣ мѣртѣ вѣѣтѣ, вѣ мѣртѣ злѣчнѣ, вѣ мѣртѣ покѣиѣ, ѡнїодѣже

ѡвѣже вѣлѣзнь, печѣлѣ...

Воже, очистиѣ мне хрїшнѣго а смилуѣ се наѣ мнѣ. (Трїкрѣт)

Nato přistoupí diákon ke knězi, drží v pravé ruce stichar s orarem a skloniv hlavu, dí:

Požehnej, vladyko, stichar s orarem!

Kněz žehnaje: Požehnaný jest Bůh náš, vždycky, nyní i přístě, až na věky věkův.

Diákon: Amen.

Pak odejde diákon zpět na své místo a obléká se do sticharu, modlí se takto:

Radovati se bude duše má v Bohu, neboť oblékl mne v roucho spasení a pláštěm radosti přioděl mne; jako ženicha ověnil mne korunou a jako nevěstu okrášlil mne ozdobami.

Potom diákon políbí orar a položí jej na své levé rameno.

Když navléká jeden z nárukávníků na svou pravou ruku, říká:

Pravice tvá, Hospodine, proslavila se v síle; pravice tvá, Hospodine, porazila nepřátele a velikou slávou svou potřel jsi ty, kteří povstali proti tobě.

Když dává druhý nárukávník na levou ruku, dí:

Ruce tvé stvořily a učinily mne; dejž mi ten rozum, abych se naučil příkázáním tvým.

Potom odejde na místo přípravné (k žertveníku) a chystá zde posvátné předměty: diskos, kalich, kopí, pokrovce, hvězdicí atd. Svatý diskos postaví na levou, kalich pak na pravou stranu.

Kněz se obléká takto: vezme stichar do levé ruky, požehná se a pokloní třikrát k východu, a pak žehná stichar, řka:

Požehnaný jest Bůh náš, vždycky, nyní i přístě, až na věky věkův. Amen.

Potom políbiv stichar, obléká jej se slovy:

Radovati se bude duše má v Bohu, neboť oblékl mne v roucho spasení a pláštěm radosti přioděl mne; jako ženicha ověnil mne korunou a jako nevěstu okrášlil mne ozdobami.

Poté přijme epitrachil, požehná jej, políbí a klade na svou šiji, řka:

Požehnaný jest Bůh náš...

Таже пріємх помѣх ѿ ѡпомѣдѣа, глаголетъ:

Благословѣнъ Бѣъ, препомѣдѣи мѣ еілюю, ѿ положѣ непороченъ пѣтъ мѡѿ, совершѣи нѡзѣ мѡѿ ѣакѡ ѣленн, ѿ на высокихъ почетахъ мѣ.

*Нарѣкѣнницы же, ѣакѡ выше речеа. Таже пріємх накедренникъ, ѣце ѣтъ про-
тоѣвѣахъ великіа цѣркве, ѿнѣ ѿнхъ ктѡ, ѿмѣи дорѡннѣтко ѿѣкоѣ, ѿ
благословѣнъ ѿ, ѿ цѣловѣахъ, глаголетъ:*

Препомѣши мѣчь твоѡ по бедрѣ твоѡй еільне, красотою твоѡю, ѿ до-
брогоу твоѡю, ѿ налицы, ѿ ѡуспѣкѣи ѿ царствѣи, ѿ истины радѣ ѿ
красотоу ѿ правды, ѿ наставитѣ тѣ дѣвнѡ десница твоѡ, вездѣ,
нынѣ ѿ приенѡ, ѿ во вѣки вѣковѣа, ѿмѣнѣ.

Таже пріємх фелѡнѣ ѿ блгословѣнъ, цѣлѣетъ гѣа еіце:

Сщѣнницы твоѡ, Гдѣ, ѡблекѣтѣа въ правдѣ, ѿ преподѡбнѣи твоѡ радѣ
дорѣю возрадѣютѣа, вездѣ, нынѣ ѿ приенѡ, ѿ во вѣки вѣковѣа,
ѿмѣнѣ.

Таже ѡшѣдше въ предложѣнїѣ, ѡумывѣютъ рѣки, глаголюще:

ѡумѣю въ непокиннѣхъ рѣцѣхъ мѡѿ, ѿ ѡбѣдѣ жертвенникъ твоѡй,
Гдѣ, ѣже ѡуслѣшатѣ мѣ гласъ хвалы твоѡ, ѿ повѣдатѣ вѣа чдѣа
твоѡ. Гдѣ, возлюбѣхъ блгочѣнїѣ домѣ твоѡ, ѿ мѣрѣто еленѣа ела-
вы твоѡ: да не поубѣиши еа нечестѣивыми дѣшѣ мѡѿ, ѿ еа мѣжи
кровокѣи жнвотѣа мѡѿ, ѿже въ рѣкѣхъ беззаконїа, десница ѿхъ
ѿпѡлнѣа мзды. ѿзи же неслѡбѣемъ мѡѿмъ ходѣхъ, ѿзбѣви мѣ,
Гдѣ, ѿ помѣлѣи мѣ: ногѣ мѡѿ етѣ на правотѣ, въ цѣркѣахъ
благословѣнѡ тѣа, Гдѣ.

ѿ тѣакѡ ѡходѣтѣа въ предложѣнїѣ.

Таже поклонѣнїа трѣ предѣ предложѣнїемъ сотворше, глаголетъ кїѣждѡ:

Бже, ѡчѣрѣти мѣ грѣшнаго, ѿ помѣлѣи мѣ.

ѿ: ѿкѡпѣи ны еіѣ ѡ клѣтѣвы законнѣа чтнѡю твоѡю крѡкѣю, на
крѣтѣ пригвоздѣнѣа ѿ копїемъ пробѡдѣа, безмѣртѣи ѿточѣи еіѣ
человѣкѡмъ: еіѣе нашъ, елава тѣбѣ.

Благословѣнъ Бѣъ нашъ...

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Smiluj se nad námi, Bože, podle velikého milosrdenství svého, prosí-
me tebe, vyslyš nás a smiluj se!

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Mezitím čte kněz tiše modlitbu vroucí ektenie:

Hospodine, Bože náš, snažnou tuto prosbu přijmi od
služebníků svých a smiluj se nad námi podle
množství milosrdenství svého, sešli slitování svá na
nás i na všechen lid svůj, očekávající od tebe hojné milosti.

(Poté rozprostírá oba boční díly a spodní díl antiminsu.)

Ještě modlíme se za vладыку našeho metropolitu (**jméno**) [i za vлады-
ku našeho (archi-) episkopa (**jméno**)] a všechny naše bratry v Kristu.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za bratry naše, kněžstvo, mnišské duchovenstvo
a všechno bratrstvo naše v Kristu.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za vlast naši a její představitele ve správě státní
i ve vojsku, abychom životy své tiše a pokojně strávili ve všeliké
zbožnosti a čistotě.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za blažené a věčné paměti hodné jejich svatosti
pravoslavné patriarchy, za zakladatele svatého chrámu tohoto [či
svatého monastýru tohoto] i za všechny pravoslavné dříve zesnulé otce
i bratry, zde a všude jinde odpočívající.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za ty, kteří přinášejí dary a kteří dobrodiní činí ve
svatém a veledůstojném chrámě tomto, za přísluhující, zpívající
a přítomný lid, očekávající od tebe velikých a hojných milostí.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Neboť milostivý...

Помнѣи нѣхъ, Божє, по велицѣи мѣлостн твоѣи, мѣлнмъ ти еѣ, оуслѣиши ѿ помнѣи.

Дѣи: Гдѣ, помнѣи. (Трѣжды.)

Моли́тва приле́жнаго моли́и:

Гдѣ Божє нѣшъ, приле́жное сѣ моли́е при́мнѣ ѿ твои́хъ рѣхъ, ѿ помнѣи нѣхъ по мно́жествѣ мѣлостн твоѣѣ, ѿ щедрѣты твоѣи ннзпослѣ на ны, ѿ на всѣхъ люди твоѣхъ, чѣюцыѣ ѿ тебе бѣгѣтыѣ мѣлостн.

Ѣще моли́ма ѿ господѣне нѣшемъ Блаженнѣишемъ мнѣрополѣтѣ (ѿма рѣхъ) [ѿ господѣне нѣшемъ (высоко_) Превѣщеннѣишемъ (ѿли: архѣпископѣ, ѿли: епископѣ) (ѿма рѣхъ)], ѿ всѣхъ ко Хрѣстѣ брѣтѣи нѣшей.

Дѣи: Гдѣ, помнѣи. (Трѣжды.)

Ѣще моли́ма ѿ брѣтѣхъ нѣшнхъ, свѣщеннѣхъ, свѣщенномона́хъ, ѿ всѣхъ ко Хрѣстѣ брѣтѣхъ нѣшемъ.

Дѣи: Гдѣ, помнѣи. (Трѣжды.)

Ѣще моли́ма ѿ странѣ нѣшей, правѣтелехъ и коннѣтѣхъ сѣ, да ти́хоѣ ѿ безмѣлвноѣ жнѣтѣ пожинѣмъ ко всѣкомъ благочѣтѣи ѿ чнѣтѣхъ.

Дѣи: Гдѣ, помнѣи. (Трѣжды.)

Ѣще моли́ма ѿ блаженнѣхъ ѿ принопа́матнѣхъ, свѣтѣишнѣхъ патрѣарѣхъ правѣславнѣхъ, ѿ создѣтелехъ свѣтѣаго хра́ма егѣ [ѿли: стѣѣ ѿ бѣтѣи еѣ], ѿ всѣхъ преждѣпочѣвшнѣхъ ѿтѣхъ ѿ брѣтѣхъ, зѣлѣ лежѣщнѣхъ ѿ повѣрѣдѣ, правѣславнѣхъ.

Дѣи: Гдѣ, помнѣи. (Трѣжды.)

Ѣще моли́ма ѿ плодоноѣщнѣхъ ѿ добродѣщнѣхъ ко стѣмъ ѿ всѣхъ чнѣхъ хра́мѣ сѣмъ, трѣждѣющнѣхъ, поющнѣхъ ѿ предѣтѣщнѣхъ людехъ, ѿ жнѣющнѣхъ ѿ тебе великѣи ѿ бѣгѣтыѣ мѣлостн.

Дѣи: Гдѣ, помнѣи. (Трѣжды.)

ѿкъ мѣлостнѣхъ ѿ чѣлѣкѣколібѣцъ...

Požehnaný jest Bůh náš, jenž vylévá blahodat' svou na kněze své jako myro na hlavu, kanoucí až na bradu, bradu Áronovu, stékající až na lem jeho roucha.

Pak vezme pás, požehná jej, políbí a opásaje se jím, praví:

Požehnaný jest Bůh náš, jenž přepasuje mne silou a činí neposkvřenou cestu mou; činí nohy mé jako laní a na výsostech postavuje mne.

Když navléká jeden z nárukávníků na svou pravou ruku, říká:

Pravice tvá, Hospodine, proslavila se v síle; pravice tvá, Hospodine, porazila nepřátele a velikou slávou svou potřel jsi ty, kteří povstali proti tobě.

Když dává druhý nárukávník na levou ruku, dí:

Ruce tvé stvořily a učinily mne; dejž mi ten rozum, abych se naučil přikázáním tvým.

Má-li kněz povolen nábederník, vezme jej, požehná, políbí, klade na sebe, řka:

Přepásej se mečem při bedrech svých, reku mocný, přepásej se krásou a dobrotou svou, do boje vyjeď, a uspěješ. Kraluj pro pravdu, mírnost a spravedlnost. Pravice tvá k podivuhodným *skutkům* tě doveď; vždycky, nyní i příště, až na věky věkův. Amen.

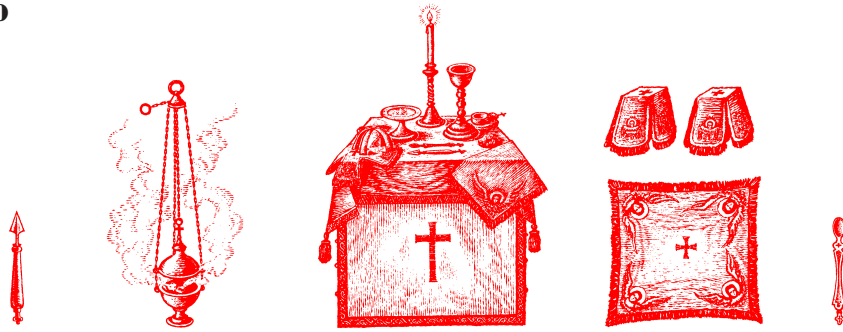
Potom vezme felon, požehná jej, políbí a odívá se jím s těmito slovy:

Kněží tvoji, Hospodine, oblekou se ve spravedlnost a svatí tvoji radovati se budou radostí velikou; vždycky, nyní i příště, až na věky věkův. Amen.

Poté kněz i diákon odejdou k umyvadlu a umývají si ruce, řkouce:

Umyji v nevinnosti ruce své a obejdu obětní oltář tvůj, Hospodine, abych uslyšel hlas chvály tvé a vypravoval všechny divy tvé. Hospodine, já si zamiloval krásu domu tvého a místo přebývání slávy tvé. Nezahubíš s bezbožnými duši mou a s vražedníky život můj; v jejichžto rukou nepravosti jsou a pravice jejich úplatků plná. Já pak v dobrosrdenství svém chodím, vysvobodíš mne, Hospodine, a smiluj

se nade mnou. Noha má...

ТѢЖЕ ГЛАГОЛЕТЪ ДІАКОНЪ: БЛГОСЛОВИ, ВЛАДЫКО.

И НАЧИНАЕТЪ СЦІЕННИКЪ:

БЛГОСЛОВЕНЪ БГЪ НАШЪ, ВСЕГДА, НЫНѢ И ПРИНУ, И ВО ВѢКИ ВѢКОВЪ.

ДІАКОНЪ: АМІНЬ.

ТѢЖЕ ПРІЕМАЕТЪ СЦІЕННИКЪ ЛѢВОЮ ОУКО РЪКОЮ ПРОСФОРЪ, ДЕСНОЮ ЖЕ СГОЕ КОПІЕ,
И ЗНАМЕНУАИ СЪ НИМЪ ТРИЖДЫ ВЕРХЪ ПЕЧАТИ ПРОСФОРЪ, ГЛАГОЛЕТЪ:

ВЪ ВОСПОМИНАНІЕ ГДА, И БГА, И СПСА НАШЕГВ ІИСА ХРСТА. [ТРИЖДЫ.]

И АБТЕ КОДРЪЖАЕТЪ КОПІЕ ВЪ ДЕСНЮ СТРАНЪ ПЕЧАТИ, И ГЛАГОЛЕТЪ РЪЖА:

ИАКВ ОВЧА НА ЗАКОЛЕНІЕ ВЕДЕСА.

ВЪ ЛѢВЮ ЖЕ: И ІАКВ АГНЕЦЪ НЕПОРОЧЕНЪ ПРАМО СТРИГЪЩАГВ СГО
ВЕЗГЛАШЕНЪ, ТАКВ НЕ ШВЕЗДЕТЪ ОУСЕТЪ СВОИХЪ.

ВЪ ГОРНОЮ ЖЕ СТРАНЪ ПЕЧАТИ:

ВО СМІРЕНІИ СГО СДЪ СГО ВЗАТСА.

ВЪ ДОЛНЮЮ ЖЕ СТРАНЪ:

РОДЪ ЖЕ СГО КТО НЕПОВѢЕТЪ;

ДІАКОНЪ ЖЕ, ВЗІРАА БЛАГОВОУФІНУ НА СЦЕВЪ ТАННЕТВО, ГЛАГОЛЕТЪ НА СДНОМЪ
КОЕЖДО РЪЗАНІИ: ГДА ПОМОЛМЕА, ДЕРЖА И ОРАРЪ ВЪ РЪЦѢ.

ПО СІХЪ ГЛАГОЛЕТЪ: ВОЗМИ, ВЛАДЫКО.

СЦІЕННИКЪ ЖЕ, ВЛОЖИВЪ СГОЕ КОПІЕ Ш КОЕВЕННЫМЪ ДЕСНЫМЪ СТРАНЫ ПРОСФОРЪ,
ВЗНАМАЕТЪ СГОИ ХЛѢБЪ, ГЛАГОЛА СІЦЕ:

ИАКВ ВЗЕМАЕТСА Ш ЗЕМЛІ ЖИВОТЪ СГО.

ЖРЕТСА АГНЕЦЪ БЖІИ...

Kněz, žehnaje mu, dí: Bůh na přimluyv svatého slavného, všechvalného apoštola a evangelisty (jméno) dejž tobě hlas zvěstovati mocí velikou, aby se naplnilo evangelium nejmilejšího Syna jeho, Pána našeho Ježíše Krista.

A podává mu svaté evangelium.

Diákon: Amen. A pokloniv se svatému evangeliu, vezme je a vychází svatými dveřmi; spolu s ním jde od severních dveří na místo čtení světloňoš. Diákon se postaví na ambonu nebo na místě určeném (na ambonu před svatými dveřmi se čte evangelium čelem k lidu; čte-li se uprostřed chrámu, pak čelem k oltáři).

Kněz (2. diákon) stojí před svatým prestolem, hledí k západu (k lidu) a zvolá:

Velemoudrost! Povznesme se a poslyšme svaté evangelium!

Kněz žehná lid: Pokoj všem.

Věřící: I duchu tvému.

Diákon: Od ... svaté evangelní čtení.

Věřící: Sláva tobě, Pane, sláva tobě.

Kněz (2. diákon): Pozor mějme! (A předčítá se z evangelia.)

Po ukončení evangelijského čtení dí kněz, žehnaje diákona:
Pokoj tobě, zvěstujícímu.

Věřící: Sláva tobě, Pane, sláva tobě.

Diákon přichází svatými dveřmi do oltáře a odevzdá svaté evangelium knězi, který je políbí a postaví na svatý prestol za antimins.

Následuje promluva kněze k věřícím (kázání též může být až ke konci svaté liturgie po zaambonové modlitbě). Káže se na ambonu.

Poté je možno zavřít svaté dveře. Diákon vyjde severními dveřmi (není-li kázání hned po evangeliu, podává evangeliář knězi ve svatých dveřích a sám zůstává před nimi na soleji), stane na obvyklém místě před svatými dveřmi, pokloniv se a přežehnáv, dí, drže orar třemi prsty pravé ruky:

Ektenie vroucí

Rceme všichni z celé duše a z celé mysli své rceme!

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Hospodine, Vševládce, Bože otců našich, prosíme tebe, vyslyš nás a smiluj se!

Smiluj se nad námi, Bože...

И подаѣтъ ѣмъ стѣе ѣвліе.

Діаконы же реку: ѿмѣнь.

И поклонивша свѣтомъ ѣвѣлїю, возмрутъ ѣ, и ижедѣхъ свѣтымъ двѣрьми, предходѣщымъ ѣмъ лампадамъ, прихѣднѣтъ и стѣнѣтъ на ѣмѣнѣхъ, или на ѣчннннѣмъ мѣстѣхъ.

Іерей же, стѣдъ предъ свѣтѣмъ трапѣзою и зрѣ къ западъ, возглаголетъ:

Премъдростъ, прѣстн, ѡгелѣшнмъ свѣтѣмъ ѣвѣлїа.

Тѣже свѣщенникъ: **Мірѣ** вѣѣмъ.

Лѣдѣ: И дѣховн твоѣмъ.

Діаконы: **Ѹ** (ѣма реку) свѣтѣмъ ѣвѣлїа чѣнїе.

Лѣкъ: Слава тебѣ, Гѣподн, слава тебѣ.

Свѣщенникъ: **Кѣнмемъ.**

ѿце же стѣтъ двѣ діакона, стѣ ѣднѣ да глаголетъ:

Премъдростъ, прѣстн... Тѣже, и: Кѣнмемъ.

Исполннвшѣхъ ѣвлїю, глаголетъ ѣцнникъ: **Мірѣ** чн, благовѣствѣющемъ.

Лѣкъ: Слава тебѣ, Гѣподн, слава тебѣ.

И ѡшѣдѣхъ діаконъ дѣже до стѣмъ двѣрѣн, ѡдѣтъ стѣе ѣвлїе ѣцнникъ, и за-
чкѣрѣютѣл пѣкн стѣмъ двѣрн. Діаконы, стѣмъ на ѣкнннѣмъ мѣстѣхъ,
начннѣтъ стѣ:

Рѣемъ вѣ Ѹ вѣѣдъ дѣшн, и Ѹ вѣѣгѣ помышлѣнїѣ нашѣго рѣемъ.

Лѣкъ: Гдн, помѣлѣнї.

Гѣподн вѣѣдѣржнѣтелю, Бѣже ѣтѣѣцъ нашнхъ, мѣлнмъ чн ѣл,
ѡгелѣшн и помѣлѣнї.

Лѣкъ: Гдн, помѣлѣнї.

Помѣлѣнї нашъ, Бѣже...

se nade mnou. Noha má stojí na cestě pravé, ve shromážděních dobrořečiti budu tobě, Hospodine.

Pak odejdou ke stolu předkladnému a třikráte se před ním pokloní, žehnajíce se, přičemž každý z nich říká:

Bože, očistiž mne hříšného a smiluj se nade mnou. (*Třikrát*)

Poté kněz: Vykoupil jsi nás od kletby Zákona krví svou drahocennou, nechav se na kříž přibítí a kopím probodnouti, nesmrtelnosti pramen lidem jsi otevřel, Spasiteli náš, sláva tobě.

Pak diákon: Požehnej, vладыko!

Kněz začíná:

Blahosloven Bůh náš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Diákon: Amen.

Nato kněz vezme do levé ruky nejlepší prosforu, do pravé ruky svaté kopí a činí jím třikráte po vrchu pečeti chleba znamení kříže, řka:

Na památku Pána a Boha i Spasitele našeho Ježíše Krista. (*Třikrát*)

A ihned zanoří svaté kopí v pravou stranu pečeti (jakoby z pohledu Beránka) a krájí se slovy:

Nařízne zprava — Jako ovce k zabití veden jest.

Nařízne zleva — A jako beránek neposkvrněný, před tím, kdož jej stříže, ani nehlesl, neotevřev úst svých.

Nařízne shora — V ponížení jeho odňat jest soud jeho.

Nařízne zdola — Rod jeho pak kdo vypoví?

Diákon, hledě zbožně na toto tajemství, dí při každém jednotlivém řezu, drže orar v ruce: K Hospodinu modleme se.

Pak dí: Vyjmi, vладыko!

Kněz nato vbodne svaté kopí šikmo z pravé strany do prosfory a vyjme Beránka, řka:

Neboť vzat jest ze země život jeho.

A položí jej křížem dolů na svatý diskos.

Obětuje se Beránek...

И положи въ нѣхъ знакъ на свѣтъмъ діаконѣ, рекши діаконъ: Пожри, владыко.

Жрѣтъ ѣго крѣткѣдшо, еице глагола:

Жрѣтъ агнецъ Бжій, вземлай грѣхъ міра, за мірскій жнвотъ и спасеніе.

И ѡбращаетъ дрѣзю странъ горѣ, и мѣщю крѣтъ. И глаголетъ діаконъ: Проводи, владыко.

Іерей же провѣдѣ и въ деню странъ стѣмъ копіемъ, глаголетъ:

Вднѣ ѡ воннѣхъ копіемъ ребра ѣго провѣдѣ, и ѣте и зыде кровъ и вода: и кидѣквыи свидѣтельствова, и истинно ѣсть свидѣтельство ѣго.

Діаконъ же вѣдетъ ко стѣмъ почірѣ ѡ кінѣ крѣтъ и воды, рекши прѣжде ко стѣнникъ: Блгоелови, владыко, стѣе соединеніе, и вземъ надъ нѣмъ блгоеловеніе. [Стѣнникъ: Блгоеловенно соединеніе стѣхъ твонхъ, вездѣ, нынѣ и прѣшо, и во вѣки вѣковъ.]

II Стѣнникъ же пріемъ въ рѣцѣ вторю проефоръ, глаголетъ:

Въ чѣсть и пѣматъ прѣблгоеловенныа влчцы нашеа Бжы и пренѡдѣы Мрін, ѣже молѣтвѣми прѣимѣ, Гдѣ, жертъвѣ ею въ прѣнѣныи твѡи жертвенникъ.

И вземъ частницъ, полагаетъ ю ѡденю стѣго хлѣба, влѣзъ ередѣ ѣго, глагола:

Предста црѣца ѡденю тебе, въ рѣзы позлащенны ѡдѣана, прѣдѣрашенна.

III Тѣже пріемъ третю проефоръ, глаголетъ:

Чертнаго славнаго пророка, прѣтечѣ и крѣткѣла Іѡанна.

И вземъ первю частницъ, полагаетъ ю ѡ лѣкю странъ стѣго хлѣба, твѡранѣ начѣло перѣаго чѣна. Тѣже глаголетъ:

Стѣхъ славныахъ прѣрокъ: Моуѣеѣ и Іарѡна, Ілѣи и Ілѣсеѣа, Дѣда и Іесеѣа: стѣхъ трѣхъ ѡпрѡкѡвъ, и Даніѣла пророка, и вѣхъ стѣхъ прѡкѡвъ.

И вземъ (вторю) частницъ, полагаетъ ю долѣ перѣаа блгочѣннѡ.

Стѣхъ славныахъ и вѣхъ альныахъ аплѣ...

Žalmista čte epištolu. (Kněz se může posadit na své sedátko v oltáři.)

Mezitím diákon vezme kadidelnici a kadidlo, přichází ke knězi a přijav od něho požehnání, okužuje svatý prestol, celý oltář, svaté dveře, svaté ikony, kněze a lid.

Kněz (po ukončení čtení epištolu): **P**okoj tobě!

Žalmista: I duchu tvému.

Po přečtení apoštola se zpívá „alleluja“ (s příslušnými verši).

Diákon: **V**elemoudrost! (Toto zvolání jen říkají-li se verše na alleluja.)

Věřící: Alleluja, alleluja, alleluja.

Kněz stojí před svatým prestolem a říká tiše modlitbu před čtením evangelia:

Rozsviť v srdcích našich, lidumilný Vládce, nehynoucí světlo božského poznání svého a otevři duchovní oči naše k chápání evangelijních hlásání tvých; vlož v nás též bázeň přikázání blahoslavství tvých, abychom všechny tělesné žádosti přemáhající, duchovní život vedli, myslíce a činíce vše, v čem máš zalíbení. Neboť tys osvěcení duší i těl našich, Kriste Bože, a tobě slávu vzdáváme, s bezpočátečným Otcem tvým a nejsvětějším i blahým a oživujícím Duchem tvým, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Diákon, odloživ po okuřování kadidelnici na její místo, přijde ke knězi, skloní hlavu, drže orar třemi prsty pravice, ukazuje jím na svaté evangelium a praví:

Požehnej, vладыко, zvěstovatele svatého apoštola a evangelisty (jméno)!

Velemoudrost! Povznesme se...

Та́же па́ки глаго́летъ:

Г̃ Сѣ́рыхъ сла́вныхъ ѿ всехва́льныхъ а́пѣлъ Петра̀ ѿ Па́вла, ѿ про́чихъ вѣ́хъ сѣ́рыхъ а́пѣтѣлѣвъ.

И́ та́ко полага́етъ третію часть до́лѣ вторы́а, сконча́а первы́и чинъ.

Та́же глаго́летъ:

А̃ И́же во сѣ́рыхъ о́цъ на́шихъ сѣ́нгелей, Ба́сїа вели́каго, Григо́риа вѣ́глова, ѿ Ио́нна Злато́сѣтаго, А́дана́сія ѿ Вѣ́рїала, Ні́колаа мѣ́рлѣнїскаго, Ме́до́діа о́чнїтелеа словѣ́нскаго, Мї́хаїла кіе́вскаго, Петра̀, ѿ А́лѣ́сія, ѿ Ио́ны, ѿ Фїлі́ппа моско́вскаго. И́ сѣ́нгела ѿ по́вѣдника А́лѣ́сія карпа́тѣскаго, ѿ вѣ́хъ сѣ́рыхъ свѣ́тнїтелей.

И́ взѣ́мъ четверту часть, полага́етъ ѿ блї́зъ первы́а частицы, тѣ́орѣ второ́е нача́ло.

Та́же па́ки глаго́летъ:

Б̃ Сѣ́аго а́пѣтѣла, перво́мѣченика ѿ а́рхі́діакѣна Сте́фана, сѣ́рыхъ вели́кихъ мѣ́нїкѣвъ, А́ннїтра́їа, Ге́оргіа, А́еодо́ра тѣ́рѣона, А́еодо́ра сѣ́рагїа́та, кнѣ́за Ба́челѣва, ѿ вѣ́хъ сѣ́рыхъ мѣ́ченикѣвъ: ѿ мѣ́нїцъ, А́еклы, Ва́рва́ры, Вѣ́рїакїн, Ё́вфї́мїн ѿ Пара́скѣвы, Ё́катерїны, кнѣ́гїнни Дю́дмїлы, ѿ вѣ́хъ сѣ́рыхъ мѣ́нїцъ. И́ свѣ́щенномѣченика Го́ра́зда.

И́ взѣ́мъ пѣту часть, полага́етъ ѿ до́лѣ первы́а, сѣ́ща нача́ломъ второ́го чина.

Та́же глаго́летъ:

Г̃ Препо́добныхъ ѿ вѣ́но́сныхъ о́цъ на́шихъ, А́нтѣ́онїа, Ё́вдѣ́мїа, Гѣ́вкы, О́нѣ́фрїа, А́дана́сія а́до́нскаго, Вѣ́рїала о́чнїтелеа словѣ́нскаго, А́нтѣ́онїа ѿ А́еодо́їа печѣ́рскаго, Ге́ргіа ра́до́нежскаго, Ва́рла́ама хѣ́тѣ́нскаго: Ио́нна че́скаго ѿ Проко́пїа са́завскаго, ѿ вѣ́хъ прѣ́бныхъ о́тѣ́цъ: ѿ прѣ́бныхъ ма́терей, Пе́лагїн, А́еодо́їн, А́наста́сїн, Ё́впра́жїн, Фе́врѣ́нїн, А́еодо́лїн, Ё́вфро́евнїн, Ма́рїн ѿ Гѣ́вѣ́пѣ́нїн, ѿ вѣ́хъ сѣ́рыхъ прѣ́бныхъ ма́терей.

И́ та́ко взѣ́мъ шестю часть, полага́етъ ѿ до́лѣ вторы́а частицы, ко ѿпо́лненїю второ́го чина.

Сѣ́рыхъ ѿ чѣ́лѣбѣвъ...

Hospodine, spasiž zbožné a vyslyš nás.

Diákon se obrací k lidu a provolává:

Až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Věřící lid zpívá Trojsvatou píseň:

Svatý Bože, svatý Silný, svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi (*tříkrát*). Sláva Otci, i Synu, i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen. Svátý Nesmrtelný, smiluj se nad námi. Svátý Bože, svatý Silný, svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi.

Za zpěvu kněz i diákon říkají také „trisagion“, společně činíce poklony před svatým prestolem. Pak praví diákon knězi:

Povelíž, vladyko!

Nato se odebírají k hornímu místu. Kněz cestou říká:

Požehnaný, jenž se běře ve jménu Páně.

Diákon: Požehnej, vladyko, horní trůn!

Kněz: **P**ožehnaný jsi na trůně království svého, jenž na cherubínech spočíváš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův. Amen.

Po dokončení pěni „trisagia“ praví diákon, který vyšel před svaté dveře:

Pozor mějme!

Kněz (žehnaje lid): **P**okoj všem.

Žalmista: I duchu tvému.

Diákon: **V**elemoudrost!

Žalmista čte **prokimen** ze žalmu Davidova.

Diákon (po ukončení zpěvu prokimen): **V**elemoudrost!

Žalmista: Čtení z listu svatého apoštola... (Čtení ze skutků apoštolských... Apod.)

Diákon: **P**ozor mějme!

Pokoj tobě...

Скончавшѣя же тропарѣ, приходитѣ дїаконы книзѣ етѣихъ двѣрей, и показавши
Сраремъ, перекрѣ оубо ко иконѣ Хр҃товѣ глаголетѣ:

Г҃ди, спаси благочестнѣкыя, и оублажи ны.

Тяже наводитѣ, глагола ко книѣ егѣопцимыя велелѣишо:

И ко вѣки вѣкѣмъ.

Діакъ: ѿмѣнь.

Преждемъ же триневагомъ, глаголютъ и емин, іерей же и дїаконы, триневоѣ,
творѣще кр҃стѣ и поклоны три предъ етѣю трапезою. Тяже глаголетѣ дїаконы
ко іерейю:

Покелѣи, владыко.

И шѣодитѣ къ горнемъ мѣстѣ, и епѣиннику шѣода глаголетѣ:

Благословѣнъ градъи ко ѿма Господне.

Дїаконы: Благословѣи, владыко, горнїи прерѣтолъ.

Іерей же: Благословѣнъ еси на прерѣтолѣ елѣкы царствѣа творѣтѣ, едѣаи
на хр҃сѣимѣхъ, вездѣ, нынѣ и прѣсно, и ко вѣки вѣкѣмъ.

По исполненїи триневаго, дїаконы пришедъ предъ свѣчѣа двѣри, глаголетѣ:

Вѣнемемъ.

Іерей же возгласѣетѣ: **М**нрѣ вѣмъ.

И чтѣецъ глаголетѣ: И дѣхови твоемъ.

И пакѣ дїаконы: **П**ремъдростѣ.

И чтѣецъ, прокїменъ, ѷсаломъ давидовъ.

Поемъ дїаконы: **П**ремъдростѣ.

И чтѣецъ надписанїе апѣстола: дѣлѣнїи етѣихъ аплѣа чтѣнїе. **Или:** Говѣорнаго
пелѣнїа іаковла... **Или:** ...Петрѣока чтѣнїе. **Или:** Вѣ римлаиномъ... **Или:**
Вѣ корїндѣаномъ... **Или:** Вѣ галѣтомъ пелѣнїа свѣтаго апѣстола
Пѣвѣа чтѣнїе.

И пакѣ дїаконы: **В**ѣнемемъ.

Діакъ чѣи....

3 Svatých slavných a všechvalných apoštolů Petra a Pavla, Dvanácti a Sedmdesáti i ostatních svatých apoštolů (a všech apoštolům rovných).

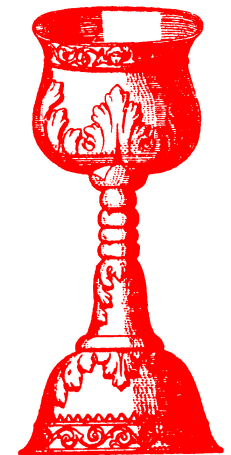
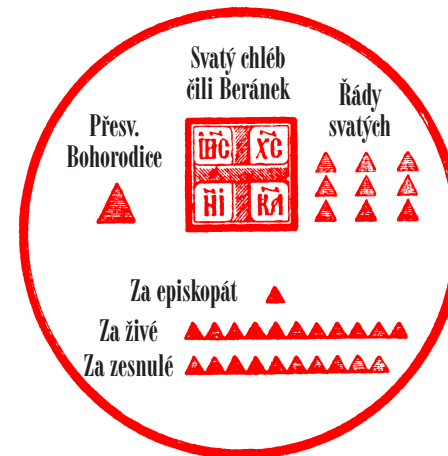
A zvav třetí částěčku, klade ji pod druhou a ukončuje tím první sloupec.

4 Svatých otců našich světitelů: Basila Velikého, Řehoře Theologa a Jana Zlatoústého, Athanasia a Cyrila, Mikuláše Myrlikejského; Metoděje, učitele Slovanů, Gorazda a Klimenta; Michala Kyjevského i svt. vyznavače Alexije Karpatského i všech svatých světitelů.

A zvav čtvrtou částěčku klade ji do řady vedle té první, začínaje tím druhý sloupec.

5 Svatého apoštola, prvomučedníka a archidiákona Štěpána, svatých velikých mučedníků: Dimitria, Jiří, Theodora Tyrana, Theodora Stratelata, Václava, novomučedníků ruských i všech svatých mučedníků. — A svatých mučednic: Thekly, Barbory, Kyriaky, Euthymie a Paraskevvy, Kateřiny, Ludmily i všech svatých mučednic. — Světitele mučedníka Kypriana Kartagenského i Gorazda Českého a Moravsko-slezského i všech světitelů mučedníků. (A všech vyznavačů.)

A zvav pátou částěčku, klade ji zbožně pod čtvrtou.

Ctihodných a bohonosných otců...

По сіхх же глаголетъ:

А СѢТЫХЪ И ЧУДОТВОРЦЕВЪ БЕЗЕРЕРЕННИКЪ, ВОСМЫ И ДАМІАНА, КУРА И ІУАННА, ПАНТЕЛЕИМОНА И ЕРМОЛАА, И КРЕКХЪ СѢТЫХЪ БЕЗЕРЕРЕННИКОВЪ.

И КЗЕМЪ ЕДМЪЮ ЧАСТНИЦЪ, ПОЛАГАЕТЪ Ю КЕРХЪ, ЧКОВА ЧРЪТІЕ НАЧАЛО, ПО ЧІНЪ.

Таже пакн глаголетъ:

Б СѢТЫХЪ И ПРАВЕДНЫХЪ БОСОЦЪ, ІУАКІМА И АННЫ, И СѢАГЪ, ИМЪ, (СГЪЖЕ СЪТЬ ХРАМЪ И СГЪЖЕ СЪТЬ ДЕНЬ) И СѢАГЪ РАВНОАПОСТОЛЬНАГЪ КНЪЗА РАСТИСЛАВА: И КРЕКХЪ СѢТЫХЪ, ИЖЕ МОЛІТКАМИ ПОСЪТІИ НА, БЖЕ.

И ПОЛАГАЕТЪ ОДМЪЮ ЧАСТНИЦЪ ДОЛЪ ПЕРВЫА БЛАГОЧІННО. ЩІЕ ЖЕ КХ СІМЪ ГЛАГОЛЕТЪ:

Г ИЖЕ ВО СѢТЫХЪ ОЦА НАШЕГЪ ІУАННА, АРХІЕПІКА КОНСТАНТИНОПОЛЬСКАГЪ, ЗЛАЧОУСТАГЪ.

И ЧАКЪ КЗЕМЪ ДЮ ЧАСТНИЦЪ, ПОЛАГАЕТЪ Ю ВЪ КОНЕЦЪ ЧРЪТІАГЪ ЧІНА ВО ИСПОЛНЕНІЕ.

IV

Таже пріемъ ЧЕТВЕРТЮ ПРОЕФОРЪ, ГЛАГОЛЕТЪ:

ПОМАНІ, БЛКО ЧЕЛОВЪКОЛЮБЕ, СѢКЪШЫА ПРАВОСЛАВНЫА ПАТРИАРХИ И ГОСПОДІНА И ОЦА НАШЕГЪ БЛАЖЕННЪШАГО МИТРОПОЛІТА, ИМЪ, ГОСПОДІНА НАШЕГО (ВЫСОКО-) ПРОСВЪЩЕННЪШАГО (ИЛИ АРХІЕПІКОПА, ИЛИ ЕПІКОПА, СГЪЖЕ СЪТЬ ШКАРТЬ), ИМЪ, И ВЪАКОЕ СЪПКОПЕТКО ПРАВОСЛАВНЫХЪ, ЧЕРТНОЕ ПРЕКЪТРЕТКО, ВО ХРЪТЪ ДІАКОНЕТКО, И ВЕСЪ СВАЩЕННИЧЕСКІИ ЧІНЪ: (ЩЕ КО ШЪКТЕАН: АРХІМАНДРІТА, ИЛИ ИГЪМЕНА, ИМЪ), БРАТІЮ И СОСЛЪЖЕБНИКИ НАША, СВАЩЕННИКИ, ДІАКОНЫ, И ВЕЮ БРАТІЮ НАШЪ, ИЖЕ ПРИЗВАМЪ СЪИ ВО ЧКОВЕ ОБЩЕНІЕ, ЧКОВИМЪ БЛАГОУТРОБІЕМЪ, ВЕКЛАГІИ БЛКО.

И КЗЕМЪ ЧАСТНИЦЪ, ПОЛАГАЕТЪ Ю ДОЛЪ СѢАГЪ ХАКЪ.

ПОМАНІ, ГДИ, БОГОХРАНИМЪЮ СТРАНЪ...

Poté se zpívají tropary a kondaky dne.

Kněz říká modlitbu trojsvaté písně:

Svatý Bože, jenž ve svatých spočíváš, jenž jsi trojsvatým hlasem serafínů opěvován, cherubíny oslavován a veškerými mocnostmi nebeskými uctíván; jenž jsi z nejsoucna ve jsoucnost veškerenstvo přivedl, člověka dle obrazu a podoby své stvořil a ozdobil jej všelikým darem svým; jenž prosícímu dáváš moudrost a poznání a nepohrdáš hříšníkem, ale ukládáš mu pokání ke spasení; jenž jsi nás, ponížené a nehodné služebníky své, učinil hodnými, abychom i v tuto hodinu stáli před slávou svatého obětního stolu tvého a náležitě uctívání a slavosloví tobě přinášeli: Ty sám, Vládce, přijmi i z úst nás, hříšných, trojsvatou píseň a navštiv nás dobrotou svou; odpusť nám všechny hříchy naše, úmyslné i neúmyslné. Posvěť duše i těla naše a dopřej nám, abychom ve svatosti sloužili tobě po všechny dny života svého, na přímluvy svaté Bohorodice i všech svatých, tobě po všechny věky se zalíbivších.

Když se zpívá poslední tropar (resp. kondak), praví diákon knězi, skloniv hlavu a drže orar třemi prsty pravice:

Požehnej, vладыко, čas trojsvaté písně!

Kněz pak, požehnav jej, zvolá:

Neboť svatý jsi, Bože náš, a tobě slávu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky...

Nato diákon (není-li diákon, pak se toto vynechává) vychází svatými dveřmi z oltáře a ukazuje orarem nejprve na ikonu Kristovu, volá:

Až na věky věkův.

Прїидїте, поклонїмса, ѿ припадѣмъ ко ХрїстѸ. Спасї ны, ѿбыне
Божїи, во свѣтѣхъ дївнѣхъ сїи, поющїа тї, ѡмнїа. (Ѣдїножды)

ѿце же недѣла: Воскресїи ѿ мѣртвѣхъ поющїа тї, ѡмнїа.
(Ѣдїножды) Тѣже: Ѿвѣщїа тропарї.

Ѿцїенникъ же глаголетъ мѣтѣ сїи:
Молїтва трїсвѣтаго пѣнїа:

Бже сѣи, ѿже во свѣтѣхъ почиваѣи, ѿже трїсвѣтїмъ
глаголюмъ ѿ серафїмѣхъ воспѣваемїи, ѿ ѿ херубїмѣхъ
славоглаголюмїи, ѿ ѿ всѣхъ невидимѣхъ силъ поклонѣемїи: ѿже
ѿ небытїа во сїе бытїи приведїи всѣхъ, создѣвїи
человѣка по ѿбразѸ твоемѸ ѿ по подобїю, ѿ всѣхъ твоїмъ
дарованїемъ ѿукрашенїи: даѣи прощїемъ премѣдростѸ ѿ ра-
зѸмъ, ѿ не презрїаѣи согрѣшающаго, но полагаѣи на спасенїе
покаенїе: сподобїи насъ, смиреннѣхъ ѿ недостойнѣхъ рабѣхъ
твоїхъ, ѿ всѣхъ сїи стѣнїи предъ славою свѣтаго твоегѸ жер-
венника, ѿ должное тебе поклоненїе ѿ славоглаголюмїи приносїти:
самъ, Владыко, прїимї ѿ ѿ сїи насъ грѣшнѣхъ трїсвѣтѸ
пѣнїи, ѿ по сїи ны благоглаголюмїю твоєю. Простї намъ всѣхъ
согрѣшенїе, вольное же ѿ невольное. Ѿсвѣтї насъ дїши ѿ
тѣмнѣнїа, ѿ даждь намъ всѣхъ преподобїи слѣжїти тебе всѣхъ днї
жнвотѣ нашего: молїтвами свѣтаго Богородїцы, ѿ всѣхъ
свѣтѣхъ, ѿ всѣхъ тебе благоглаголюмїи.

Ѣдїа же пѣнїи прїидѣти на послѣднїи тропарї, глаголетъ дїаконъ ко іереею,
приклонїи къ сїи главо, ѿ сїи всѣхъ держѣ тремїи сїи:

Благоглаголюмїи, Владыко, времѣ трїсвѣтаго.

Іерей же, знаменѣ сїи, глаголетъ:

Ико свѣтѣхъ сїи, Бже нашъ, ѿ тебе славо возсыла-
емъ, ѿ сїи, ѿ быне, ѿ свѣтѣхъ дїхъ, нынѣ ѿ прїено.

ѿ ко всѣхъ...

6 Ctihodných a bohonosných otců našich: Antonia Velikého, Euthymia, Sávy Posvěceného; Onufria, Athanasia a Petra Athonských; Cyrila, učitele slovanského; Antonije a Theodosije Pečerských; Nauma, Sávy, Angelára; Ivana Českého, Prokopa Sázavského; Sergije Radoněžského, Varlaama Chutynského i všech ctihodných otců. — A ctihodných matek: Pelagie, Theodosie, Anastasie, Eupraxie, Fevronie, Theodulie, Eufrosinie, Marie Egyptské i všech svatých ctihodných matek.

A vzav šestou částčku, klade ji zbožně pod pátou, uzavíraje 2. sloupec.

7 Svatých a nezištných divotvůrců: Kosmy a Damiana, Kýra a Jana, Pantelejmona a Hermolaje i všech svatých nezištníků.

A vzav sedmou částčku klade ji do řady vedle té první a čtvrté, začínaje tím třetí sloupec.

8 Svatých spravedlivých (bohorodičů) Jáchyma i Anny a svatého (jméno) (jehož jest chrám) a svatého (jméno) (jehož je den), sv. knížete Rostislava i všech svatých, na jejichž přímluvy navštiv nás, Bože.

A vzav osmou částčku, klade ji zbožně pod sedmou.

9 Svatého otce našeho Jana Zlatoušého, arciepiskopa cařihradského.

A vzav devátou částčku, klade ji zbožně pod osmou.

IV

Pak kněz vezme čtvrtou prosforu a vyjme z ní postupně dvě částčky se slovy:

1 Rozpomeň se, Vládce lidumilný, na veškerý episkopát pravoslavný, řádně hlásající slovo pravdy tvé; na vladyku našeho metropolitu (jméno), na vladyku našeho (archi-) episkopa (jméno) (vzpomeň i na biskupa, jímž byl vysvěcen, žije-li), na důstojné presbyterium a diakonstvo v Kristu i veškeré duchovenstvo a mnišstvo [v monastýru: na archimandritu, igumena] [na bratry a spolumužníky naše, na kněze (jmenuj), diakony (jmenuj)] a veškeré bratrstvo naše, jež jsi povolal k obecnství svému v milosrdenství svém, Vládce nejdobrotivější.

Klade částčku pod Beránka na levou stranu.

Rozpomeň se, Hospodine, na vlast...

ТѢЖЕ ПОМИНАЕТЪ СТРАНЫ НАШѢ, ГЛАГОЛА ЕЩЕ:

ПОМАНІ, ГДН, КОГОХРАНИМЪЮ СТРАНЫ НАШѢ И ПРАВОСЛАВНЫХЪ ЛЮДЕЙ
СѢ.

ТѢЖЕ ПОМИНАЕТЪ И ИЖЕ ИМАТЬ ЖИВЫХЪ ПО ИМЕНИ, И НА КОЕЖДО ИМА ВЗНИМАЕТЪ
ЧАСТИЦЪ, ПРИГЛАГОЛА:

ПОМАНІ, ГДН, ИМѢ.

И ТАКО ВЗЕМЪ ЧАСТИЦЫ, ПОЛАГАЕТЪ Ѧ ДОЛѢ СЪГОВО ХЛѢБА.

ТѢЖЕ ВЗЕМЪ ПАТЪЮ ПРОСФОРЪ, ГЛАГОЛЕТЪ:

Ѧ ПАМАТИ И ѠСТАВЛЕНІИ ГРЕХѠВЪ СЪБѢШНЫХЪ ПАТРІАРХѠВЪ, ПРАВО-
СЛАВНЫХЪ И БЛЖЕННЫХЪ СОЗДАТЕЛЕЙ СЪГОВО ХРАМА СЕГѠ (ѦЩЕ КО ѠКНЧЕАН:
СЪБѢ ѠКНЧЕАН СЕ).

ТѢЖЕ ПОМИНАЕТЪ РЪКОПОЛОЖИВШАГО СЪГѠ АРХІЕРА, И АРДГІХЪ, ИЖЕ ХОЩЕТЪ,
ѠУГОШНЫХЪ ПО ИМЕНИ. НА КОЕЖДО ИМА ВЗНИМАЕТЪ ЧАСТИЦЪ, ПРИГЛАГОЛА:

ПОМАНІ, ГДН, ИМѢ.

И КОНЕЧНѢ ГЛАГОЛЕТЪ ЕЩЕ:

И ВРѢХЪ ВЪ НАДЕЖДѢ ВОСКРѢНІА, ЖИЗНИ ВѢЧНОЙ И ТВОЕГѠ ѠБЩЕНІА
ѠУГОШНЫХЪ, ПРАВОСЛАВНЫХЪ ѠТЦЪ И КРАТІИ НАШИХЪ, ЧЛВКѠКОЛОКЧЕ
ГДН.

И ВЗНИМАЕТЪ ЧАСТИЦЪ. ПО ЕМЪ ГЛАГОЛЕТЪ:

ПОМАНІ, ГДН, И МОЕ НЕДОСТѠНИСТВО, И ПРОСТІ МИ КАКОЕ СОГРЕ-
ШЕНІЕ, БОЛЬНОЕ ЖЕ И НЕБОЛЬНОЕ.

И ВЗНИМАЕТЪ ЧАСТИЦЪ. И ПРИЕМЪ ГЪБЪ, СОВРАЕТЪ НА ДІАКОЕ ЧАСТИЦЫ ДОЛѢ СЪГОВО
ХЛѢБА, ѦКОЖЕ БЫТИ КО ѠТВЕРЖЕНІИ, И НЕ ИПАДНЪТИ ЧЕОМЪ.

ТѢЖЕ ДІАКОЕ ПРИЕМЪ КАДИЛЬНИЦЪ, И ДЪМІАМЪ ВЛОЖИВЪ ВЪ НИѠ, ГЛАГОЛЕТЪ КЪ
СЦѢННИКЪ: БЛГОСЛОВИ, ВЛАДЫКО, КАДИЛО.

И ѦБІЕ ЕМЪ ГЛАГОЛЕТЪ: ГДЪ ПОМОЛНИСА.

И СЦѢННИКЪ МОЛИТЪВЪ КАДИЛА:

КАДИЛО ТВЕБѢ ПРИНОСИМЪ, ХРІТѢ БЖЕ НАШЪ, ВЪ КОИѠ ВЛА-
ГОДХАНІА ДЪХѠВНАГѠ, СЖЕ ПРИЕМЪ ВЪ ПРЕНЪНЫЙ ТВОИ ЖЕР-
ТВЕННИКЪ, ВОЗНИПОСЛИ НАМЪ БЛГОДАТЬ ПРЕСЪГѠ ТВОЕГѠ ДХА.

И ПРИШЕДШИ СВѢЗДА...

kolem svatého prestolu. Vyjdou severními dveřmi a krácejí za světloňosem, nesoucím rozžatou svíci, konají malý vchod a stanou naproti svatým dveřím. Oba skloní hlavu. Diákon praví:

K Hospodinu modleme se!

Kněz tiše říká modlitbu malého vchodu:

Vládce, Hospodine, Bože náš, jenž jsi ustanovil na nebesích řády a voje andělů a archandělů ke službě slávy své, se vchodem naším spoj i příchod svatých andělů, kteří by tobě s námi spolsloužili a spolslavovali dobrotu tvou. Neboť tobě náleží všeliká sláva, čest a klanění, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Po skončení modlitby ukazuje diákon k východu, drže orar třemi prsty (položiv si evangelium na levou stranu prsou či na levé rámě), a praví knězi:

Požehnej, vладыko, svatý vchod!

Kněz tiše žehná vchod:

Požehnaný jest vchod svatých tvých, vždycky, nyní i přístě, až na věky věkův.

Nato diákon podává knězi evangeliář k políbení a po ukončení zpěvu, postaviv se dopředu před kněze, naproti svatým dveřím, pozdvihuje svaté evangelium, volaje:

Velemoudrost, povznesme se!

Pak se oba ukloní a vcházejí do svatého oltáře. Diákon položí svaté evangelium na svatý prestol. Mezitím se kněz pokloní, přežehná se a políbí ikonu Spasitele, obrátí se k lidu, požehná světloňose, a obrátí se k ikoně Bohorodice, před níž se pokloní a políbí ji, načež vejde do oltáře.

Věřící lid zpívá: »Pojďte, pokloňme se...«

Pojďte, pokloňme se a padněme před Kristem. Synu Boží, ve svatých podivuhodný, spasiž nás, zpívající tobě: Alleluja.

(Jedenkrát)

Je-li neděle: Synu Boží, jenž jsi vstal z mrtvých...

Je-li svátek Bohorodice: Synu Boží, na přímlyvy Bohorodice...

Svatý Bože, jenž ve svatých...

чтоу трапезоу, творятъ поклоны три. Также пріемъ священникъ сватое ѡвлагаете, даетъ дїаконъ, и ѿдѣтъ ѿ десныа страны созадн престола, и тако ѿшлѣше свѣрною страною предѣдѣцымъ имъ лампадамъ, творятъ малыи входы, и стѣвше на ѡбычнѣмъ мѣстѣ, приклоняютъ ѡба главы, и дїаконъ рекшъ:

Гдѣ помолнмса.

Глаголетъ священникъ мѣтвѣ входа тайно.

Молитва входа:

Владыко Гдн Бже нашъ, оустѣвнвыи на небесѣхъ чины и вѡинствѣ аггѣл и архггѣл, въ слѣженіе твоєѡ славы: со-творн со входомъ нашимъ входѣ сватыхъ аггѣловъ быти, со слѣжѣнцѣхъ намъ, и со славогловѣнцѣхъ твоѡ благость. Гїкво подобаетъ тебѣ всѣкаѡ слава, честь, и поклоненіе, Ѡтцѣ, и Сынѣ, и Свѣтомѣ дѣхѣ, нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣкѡвъ. Амѣнь.

Молитвѣ же скончавшейся, глаголетъ дїаконъ ко священникѣ, показѣи къ востокѣ десницею, держѣ вѣщѣ и Ѡрарь тремн прерты:

Благогловн владыко, сватый входъ.

И священникъ благогловѣѡ глаголетъ:

Благогловѣнъ входъ сватыхъ твоихъ, всегда, нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Посѣмъ дїаконъ подаетъ ѡвлагаете священникѣ, и цѣлуетъ цїенникъ ѡвлагаете. Исполншѣѡ же конечномѣ тропарю, входитъ дїаконъ посредѣ, и стѣв предѣереѣмъ, козышатъ малѡ рѣцѣ, и показѣѡ сватое ѡвлагаете, глаголетъ келегмѣсно:

Премѣдрость, прѡсвѣти.

Также, поклонивѣѡ еѡмъ и священникъ созадн ѡгѡ, входитъ ко сватый Ѡтцѣрь. И дїаконъ ѡгѡ полагаетъ еѡе ѡвлагаете на еѡнѣ трапезѣ.

Пѣвцы же поютъ:

Бже еѡнѣ...

2. Rozpomeň se, Hospodine, na vlast naši a všečen pravoslavný lid této země.

Klade částku pod Beránka na pravou stranu.

Pak vzpomíná živých, jichž chce, dle jména; při každém vyjme částku, řka:

Pamatuj, Pane, na (jméno).

A takto vybírá částky podle jmen a pokládá je pod Beránka.

Nato, vzav pátou prosforu, vyřízne z ní částku a dí:

Na památku a odpuštění hříchů svatých patriarchů pravoslavných a blažených zakladatelů svatého chrámu tohoto.

A klade částku pod Beránka, pod předcházející řadu.

Pak připomíná světivšího jej biskupa (pokud už není naživu) a jiných, kterých chce, v Pánu zesnulých, dle jmen. Při každém jméně vyjme částku a klade ji mezi ostatní v této řadě, řka:

Pamatuj, Pane, na (jméno).

Nakonec pak:

A na všechny, v naději budoucího vzkříšení, života věčného a společenství s tebou zesnulé pravoslavné otce a bratry naše, *pamatuj*, lidumilný Hospodine.

Pak vezme ještě čtvrtou prosforu, vyřízne z ní částku a říká:

Rozpomeň se, Hospodine, i na mne nehodného a odpusť mně všechny hřichy úmyslné i neúmyslné.

A položí částku pod Beránka do řady vzpomínek za živé. Nato, vzav houbu, shrnuje na svatém diskose částku pod Beránkem, aby snad nevypadly.

Zatím diákon, vzav kadidelnici a vloživ do ní kadidlo, dí ke knězi:

Požehnej, vладыко, kadidlo!

A ihned též dí: K Hospodinu modleme se.

Kněz se modlí, žehnaje kadidlo:

Kadidlo tobě přinášíme, Kriste, Bože náš, jako duchovní vůni líbeznou, kterou přijav na nadnebeský obětní oltář svůj, sešli nám blahodář nejsvětějšího Ducha svého.

I přišedši hvězda...

Діако́нъ: Гдѣ помóлимъ.

Сщ҃енникъ пока́ннъ свѣ́зднѣ, полага́етъ верхѣ ст҃аго хлѣ́ба, глаго́ла:

И́ прише́дши свѣ́здà ст҃à верхѣ, и́дѣ́же вѣ́ отро́чà.

Діако́нъ: Гдѣ помóлимъ.

И́ерей, пока́ннъ пѣрвы́й покровѣ́цъ, покрыва́етъ ст҃ый хлѣ́къ еъ діакономъ, глаго́ла:

Гдѣ́ воцрѣ́ла, въ лѣ́потѣ ѡ́блече́ла: ѡ́блече́ла Гдѣ́ въ снà, и́ прѣпо́сла́ла, и́бо оутвѣрди́ веле́ннѣю, и́же не подвѣ́житъ. Готóвъ прѣто́въ тво́й ѡ́то́лѣ, ѡ́ вѣ́ка ты́ сѣи. Воздви́гоша рѣ́ки, Гдѣ́, воздви́гоша рѣ́ки гла́вы своѣ́. Бóзмѣ́тъ рѣ́ки сотрѣ́нѣа своѣ́, ѡ́ гла́сѡвъ вóдъ мно́гихъ. Днѣ́ны вы́соты́ морскѣ́а, днѣ́енъ въ вы́сокихъ Гдѣ́. Сквѣ́нѣ́а твоѣ́а оутвѣ́рши́ла сѣ́ла. Дóмѣ́ твоѣ́мѣ́ подо́ба́етъ ст҃ы́нѣ́а, Гдѣ́, въ до́лготѣ́ днѣ́й.

Діако́нъ: Гдѣ́ помóлимъ.

Покрѣ́й, влады́ко.

И́ерей же, пока́ннъ втoрoýй покровѣ́цъ, покрыва́етъ ст҃ый по́чиръ, глаго́ла:

Покрѣ́й нѣ́а до́бродѣ́тель твоѣ́а, Хр҃тѣ́, и́ хвалы́ твоѣ́а и́сполнь зема́ла.

Діако́нъ: Гдѣ́ помóлимъ.

Покрѣ́й, влады́ко.

И́ерей же, пока́ннъ покровѣ́цъ, сирѣ́чь, воздѣ́хъ, покрыва́етъ и́ ѡ́бола, глаго́ла:

Покрѣ́й насъ кро́вомъ крнà тво́ею и́ ѡ́женѣ́ ѡ́ насъ вѣ́акогò врагà и́ сѣ́постѣ́та. Оумнрѣ́ жнкóтъ насъ, Гдѣ́, помнàлѣ́ насъ, и́ мнрѣ́ тво́й, и́ спасѣ́ дѣ́шы насъ, и́акѡ́ блгъ и́ чело́вѣ́колю́бецъ.

Та́же пріѣ́мъ сщ҃енникъ ка́днѣ́ннѣ, ка́днѣ́тъ прѣ́дложѣ́нїе, глаго́ла трѣ́жды:

Бл́гословѣ́нъ Бг҃ъ насъ, сн҃це бл́гово́лнѣ́й, сла́ва тебѣ́.

Діако́нъ же на ко́емъждо́ глаго́летъ:

Всѣ́гда, ны́нѣ́ и́ прнѣ́сѡ, и́ во вѣ́ки вѣ́кѡ́въ, а́мннѣ́.

И́ покланя́етъ бл́гоговѣ́ннѡ́ ѿ́ка, трѣ́жды.

Бг҃е, Бг҃е насъ...

Modlitba druhé antifony:

Hospodine, Bože náš, spasiž lid svůj a požehnej dědictví svému, zachovej plnost církve své, posvěť ty, kdož milují krásu domu tvého, oslav je Božskou mocí svou a neopouštěj nás, doufající v tebe.

Znovu diákon: Opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější a slavné Vládkyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie se všemi svatými pamětlivi jsouce, sami sebe i druh druhá i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Věřící: Tobě, Hospodine.

Kněz: Nebož blahý a lidumilný Bůh jsi ty, a tobě chválu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Modlitba třetí antifony:

Ty, jenž jsi nám tyto společné a jednomyslné modlitby daroval a který jsi slíbil, že splníš prosby, shodnou-li se na čem dva neb tři ve jménu tvém, sám i nyní prosby služebníků svých k užítku splniž tím, že udělíš nám v nynějším věku poznání pravdy tvé, v budoucím pak daruješ nám život věčný.

Věřící lid zpívá 3. antifonu (resp. Blahoslavenství, je-li neděle či svátek): V království svém rozpomeň se na nás, Bože...

Teď se otevírají svaté dveře k malému vchodu. Kněz s diákonem stojíce před svatým prestolem, učiní tři poklony a při každé se pokřížují. Pak kněz vezme svaté evangelium, podává je diákonu a obchází zprava

Vláde, Hospodine...

Молитва второго антифона:

ГДН БОЖЕ НАШЪ, СПАСИ ЛЮДИ ТВОА И БЛАГОСЛОВИ ДОСТОАНИЕ ТВОЕ, ИСПОЛНЕНИЕ ЦЕРКВЕ ТВОЕА СОХРАНИ, УСЛАТИ ЛЮБЯЩИМ БЛАГОЛЮБИЕ ДОМУ ТВОЕГО: ТЫ ТЪХЪ ВОПРОСЛАВИ БОЖЕСТВЕННОЮ ТВОЕЮ СИЛОЮ, И НЕ УСТАВИ НАСЪ, ОУПОВАЮЩИХЪ НА ТЯ.

Тяже дїаконъ: ПАКИ И ПАКИ МИРОМЪ ГДЪ ПОМОЛИМЪ.

Дїакъ: ГДН, ПОМИЛЪИ.

Застѹпи, спаси, помилѹи и сохрани насъ, Бже, твоею благодѹтию.

Дїакъ: ГДН, ПОМИЛЪИ.

Пречѹю, пречѹю, преблагословеннѹю, славною влчцѹ нашѹ Бѹю и принодѹ Мрїю, со вѣмни стѹими поманѹкше, еамн себѣ, и дрѹгъ дрѹга, и вѣсь животѹ нашъ Хрѹстѹ Бгѹ предадимъ.

Дїакъ: Тебѣ, ГДН.

Возгласіеніе:

ИКО БЛАГЪ И ЧЕЛОВЕКОЛЮБЕЦЪ БОГЪ СѢИ, И ТЕБѣ СЛАВЪ ВОЗЫЛАЕМЪ, ОУЦѹ, И СЫНѹ, И СВАТОМУ ДѹХѹ, НЫНѢ И ПРИСНО, И ВО ВѢКИ ВѢКѹВЪ.

Дїакъ: Аминь.

Молитва третьего антифона:

ИЖЕ ОБЩЫМЪ СІА И СОГЛАСНЫМЪ ДАРОВАВЫИ НАМЪ МОЛИТВЫ, ИЖЕ И ДВѢМА, ИЛИ ТРЕМЪ, СОГЛАСЮЩИМЪСЯ О ИМЕНИ ТВОЕМЪ, ПРОШЕНІА ПОДАТИ УБѢЩАВЫИ: САМЪ И НЫНѢ РАБЪ ТВОИХЪ ПРОШЕНІА КЪ ПОЛЕЗНОМУ ИСПОЛНИ, ПОДАИ НАМЪ И ВЪ НАСТОАЩЕМЪ ВѢЦѢ ПОЗНАНИЕ ТВОЕА ИСТИНЫ, И ВЪ ВѢДЮЩЕМЪ ЖИВОТѢ ВѢЧНЫЙ ДАРУА.

Здѣ ѡтвѣзѹтца двѣри на малыи вхѹдъ.

Пѣваемъ же трѣемѹ антифонѹ ѡ пѣвцѣвъ, или блаженнамъ, ѹце сѣтъ недѣла. Сѹдѹ приидѹтъ на »слава«, свѹщенникъ и дїаконъ, стѹише предѣ ска-

Владыко ГДН Бже...

Дїаконъ: К Господину modleme se.

Kněz okouří svatou hvězdici a klade ji svrchu na diskos se slovy:

I přišedši hvězda, stanula nad místem, kdež bylo dítě.

Дїаконъ: К Господину modleme se.

Kněz, okouřiv první pokrovec, pokrývá jim svatý diskos, řka:

Hospodin kraluje, oděn jest velikolepostí. Oblékl se Hospodin v sílu a přepásal se, neboť upevnil vesmír, kterýž se nepohne. Připraven jest trůn tvůj přede všemi časy, od věčnosti jsi ty. Pozdvihují se řeky, Hospodine, pozdvihují řeky hlasy své; vzpínají vysoko proudy vod vlny své, s hlukem se pohybují vodstva mnohá; avšak nad sílu vln mořských mnohem silnější jest Hospodin na výsostech. Svědectví tvá jsou velmi jistá. Domu tvému svatost náleží, Hospodine, po všechny dny.

Дїаконъ: К Господину modleme se. Pokryj, vладыко!

Kněz, okouřiv druhý pokrovec, pokrývá jím svatý kalich, řka:

Vznešenost tvá zastřela nebe, Kriste, a země plna chvály tvé!

Дїаконъ: К Господину modleme se. Pokryj, vладыко!

Kněz, okouřiv třetí, větší pokrovec (aer), pokrývá jím obojí, řka:

Přikryj nás záštitou křídel svých a zapuď od nás každého nepřitele a odpůrce; v pokoji spravuj život náš, Hospodine, smiluj se nad námi a nad světem svým, a spasiž duše naše jako blahý a lidumil.

Pak, vzav kadidelnici, okouřuje předložené dary, řka třikráte:

Požehnaný jest Bůh náš, jemuž se takto zalíbilo. Sláva tobě!

Дїаконъ пакъ покѹждѣ дї:

Vždycky, nyní i přístě, až na věky věkův. Amen.

Při tom se oba vždy zbožně pokloní.

Nato bere dїаконъ kadidelnici a řká:

Za předložené důstojné dary k Господину modleme se.

Bože, Bože náš...

ТѢЖЕ ДІАКОНЪ ГЛАГОЛЕТЪ:

Ѡ ПРЕДЛОЖЕННЫХЪ ЧЕРТНЫХЪ ДАРѢХЪ ГДЪ ПОМОЛИМЪ.

СЦІЕННИКЪ ЖЕ, ПРІЕМЪ КАДІАЛЬНИЦЪ, ГЛАГОЛЕТЪ МЛЧЪЛЪ ПРЕДЛОЖЕНІА:

БЖЕ, БЖЕ НАШЪ, НЕБНЫИ ХЛѢБЪ, ПІЩА ВСЕМЪ МІРЪ, ГДА НАШЕГО И БГА ІИСА ХРТА ПОСЛАВЫИ, СПСА И ИЗБАВИТЕЛА И БЛГОДѢТЕЛА, БЛГОСЛОВАЦА И ѠСВЩАЮЩА НАСЪ, СМЪ БЛГОСЛОВИ ПРЕДЛОЖЕНІЕ СІЕ, И ПРИМИ СЪ ВЪ ПРЕНЕБНЫИ ТВОИИ ЖЕРТВЕННИКЪ. ПОМАНИ, ІАКЪ БЛГЪ И ЧЛВККОЛЮБЕЦЪ, ПРИНЕСИШЪ И ИЖЕ РАДИ ПРИНЕСОША: И НАСЪ НЕ ѠСЖДЕНЫ СОХРАНИ КО СЦІЕННОДѢТЕВІИ БЖЕРТВЕННЫХЪ ТВОИИХЪ ТАННЪ. ІАКЪ СТИСА И ПРОСЛАВИСА ПРЕЧНОЕ И ВЕЛИКОЛѢПОЕ ІМА ТВОЕ, ѠЦА, И СНА, И СТАГЪ ДХА, НЫИЧЕ И ПРИСНЪ, И КО ВѢКИ ВѢКѠВЪ, АМІНЬ.

И ПОСЕМЪ ТВОРИТЪ ѠПЪЕТЪ ТАМЪ, ГЛАГОЛА СІЦЕ:

СЛАВА ТЕБѢ, ХРТЕ БЖЕ, ѠПОВАНИЕ НАШЕ, СЛАВА ТЕБѢ.

ДІАКОНЪ: СЛАВА, И НЫИЧЕ: ГДН, ПОМИЛЪИ, ТРИЖДЫ. БЛГОСЛОВИ.

СЦІЕННИКЪ ГЛАГОЛЕТЪ ѠПЪЕТЪ.

ИЦЕ ѠВЪ СЪТЬ НЕДѢЛА: ВОСКРЕСІИИ ИЗЪ МЕРТВЫХЪ ХРТОСЪ ИСТИННЫИ:

ИЦЕ ЛИ ЖЕ НИ:

ХРТОСЪ ИСТИННЫИ БГЪ НАШЪ, МОЛИТВАМИ ПРЧНИСТЫА СКОЕА МТРЕ, ИЖЕ КО СТЫХЪ ѠЦА НАШЕГЪ ІѠАННА, АРХІЕПКОПА КОНСТАНТИНОПОЛЬСКАГЪ, ЗЛАТОУСТАГЪ, И ВѢХЪ СТЫХЪ, ПОМИЛЪЕТЪ И СПАСЕТЪ НАСЪ, ІАКЪ БЛГЪ И ЧЕЛОВѢКОЛЮБЕЦЪ.

ДІАКОНЪ: АМІНЬ.

ПО ѠПЪЕТѢ ЖЕ КАДІТЪ ДІАКОНЪ СТОЕ ПРЕДЛОЖЕНІЕ: ТАЖЕ ѠХОДИТЪ, И КАДІТЪ СТИЮ ТРАПЕЗЪ КРЪГОМЪ КРЕТОВИДНЪ, ГЛАГОЛА ВЪ СЕБѢ:

БО РОБѢ ПЛОТСКИ, КО АДѢ ЖЕ СЪ ДЪШЕЮ ІАКЪ БГЪ, ВЪ РАИ ЖЕ СЪ РАЗВОИНИКОМЪ, И НА ПРТОЛѢ БЫАЪ СЪИ ХРТЕ, СО ѠЦЕМЪ И ДХОМЪ, ВЕА ИСПОЛНААИ НЕ ѠПИСАННЫИ.

Црїю НЕБНЫИ...

Kněz tiše čte modlitbu první antifony. Diákon, pokloniv se, odstoupil již před ohlasem kněze ze svého místa a stanul před ikonou Kristovou, drže orar třemi prsty pravice.

Věřící lid zpívá 1. antifonu: Dobrořeč, duše má, Hospodinu...

Modlitba první antifony:

Hospodine, Bože náš, jehož vláda jest nevýslovná a sláva nevýstižná, jehož milost jest nezměrná a lidumilnost nevypravitelná: Ty sám, Vládce, shlédni na nás a na svatý chrám tento podle milosrdenství svého a prokaž nám i všem, kteří se s námi modlí, hojné milosti a slitování svá.

Po dokončení antifony stane diákon znovu před svatými dveřmi, pokloniv se a přežehnav, praví:

Opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější a slavné Vládkyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie se všemi svatými pamětlivi jsouce, sami sebe i druh druhá i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Věřící: Tobě, Hospodine.

Kněz: Neboť tvá jest vláda a království i moc a sláva, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz tiše čte modlitbu druhé antifony. Diákon činí podobně jako předešle.

Věřící lid zpívá 2. antifonu: Jednorozený Synu a Slovo Boží...

Hospodine, Bože náš, spasiž...

И поѣтъа пѣрвыи антѣфѡнъ ѿ пѣвцѣвъ. Сѡщѣнникъ же глаголетъ тайно молѣтвѣ пѣрваго антѣфѡна. Дѣаконъ же поклонѣвъ оутѣплетъ ѿ мѣста своегѡ, и ѿшѣдъ стѡитъ прѣдъ иконой Христѡвою, держѧ и ѡрарь тремя пѣресты денныа рѣки.

Молѣтва пѣрваго антѣфѡна:

Гдн Бѡже нашъ, сгѡже держѧва нескѡзѧнна, и слава непочтижѧма, сгѡже мѧлоеть безмѣрна, и человекѡлюбѣе неизречѣнно: сѧмъ, Владыко, по благоутрѡбѣю твоемѸ, прѣзри на ны, и на свѧтыи храмъ сѣи, и сотвори ехъ нами, и молѧцимъ ехъ нами, бо гѧтыа мѧлоеть твоѧ и щедрѡты твоѧ.

По исполнѣнѣи же антѣфѡна, прѣшѣдъ дѣаконъ, и стѧвъ на свѣчнѣмъ мѣстѣ, и поклонѣвъ, глаголетъ:

Пѧки и пѧки мѧромъ ГдѸ помѡлимъ.

Дѧкъ: Гдн, помѧлѣи.

ЗастѸпи, спѧси, помѧлѣи и сохрани насъ, Бже, твоѣю блгодѧтѣю.

Дѧкъ: Гдн, помѧлѣи.

ПрестѸю, престѸю, преблгословѣннѸю, славною блщцѸ нашѸ БѸ и прѣснодѣлѸ Мрѣю, со всѣми стѣими помѧнѣвшѣ, сѧми себѣ, и дрѸгъ дрѸга, и всѣмъ живѡтѸ нашѸ ХрѣстѸ БгѸ предадѧмъ.

Дѧкъ: Тебѣ, Гдн.

Возгласѣнѣе:

Ико твоѧ держѧва, и твоѣ сѣсть царство, и сила, и слава, ѡтца, и сына, и свѧтагѡ дѸха, нынѣ и прѣсно, и во всѣки вѣкѡвъ.

Дѧкъ: ѧминь.

И поѣтъа подобнѣ ѿ пѣвцѣвъ вторѡи антѣфѡнъ. Дѣаконъ же подобнѣ творѣтъ, ѧкоже и въ пѣрвой молѣтвѣ.

Гдн Бѡже нашъ, спѧси...

Kněz čte modlitbu předložení:

Bože, Bože náš, jenž jsi za pokrm celému světu seslal chléb nebeský – Pána a Boha Ježíše Krista, Spasitele, vykupitele a dobrodince, žehnajícího nám a posvěcujícího nás, sám požehnej předložení toto a přijmi je na nadnebeský obětní oltář svůj. Rozpomeň se jako blahý a lidumil na ty, kdož je přinesli a za kteréž přineseno jest, a nás neodsouzeně zachovej v posvátném vykonávání Božských Tajin tvých. Aby se světlo a velebilo přečestné a velikolepé jméno tvé, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Potom k zakončení proskomidie říká:

Sláva tobě, Kriste Bože, naděje naše, sláva tobě!

Diákon: Sláva Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen. Hospodi, pomiluj. Hospodi, pomiluj. Hospodi, pomiluj. Požehnej!

Kněz říká malé propuštění: (Vstavší z mrtvých) Kristus, pravý Bůh náš, na přímlyvy přečisté Matky své, svatého otce našeho Jana Zlatoušého, archiepiskopa cařihradského, i všech svatých, nechť smiluje se nad námi a spasí nás jako blahý a lidumil.

Diákon: Amen.

Po tomto zakončení okuřuje diákon svaté předložení, pak odchází ke svatým dveřím, odhrnuje oltářní oponu a poté okuřuje svatý prestol okolo na způsob kříže, celý oltář, ikonostas, kněze a celý chrám, řka pro sebe (při okuřování prestolu):

Ve hrobě s tělem, v pekle s duší co Bůh, v ráji pak s lotrem a na trůně s Otcem a Duchem, vše nevystižitelně naplňuje, byl jsi, Kriste!

A pak okuřuje dál, říká žalm 50. / 51.: Smiluj se nade mnou, Bože...

Po okouření chrámu vchází diákon opět do oltáře, okuřuje svatý prestol a kněze; poté odloží kadidelnici a přistupuje ke knězi. Postavivše se oba před svatým prestolem, modlí se každý pro sebe (kněz se vztaženýma rukama), řkouce:

Králi nebeský...

Тѣже ѱаломъ ѿ.

И покладѣвъ стѣланице же и храмъ всѣхъ, вхѣдѣтъ пакѣи ко стѣнѣмъ олтарѣ, и покладѣвъ стѣлю трапѣзѣ пакѣи, и стѣннику, кадильницѣмъ оубо ѿлагаетъ на мѣсто своѣ, слѣмъ же прихѣдѣтъ ко іереею. И стѣмъше къспѣкѣ предъ стѣлю трапѣзою, поклоняютелъ трижды, въ свѣтѣ молаше, и глаголюще:

Црѣдъ нѣный, оубрѣшнтелю, дѣше истинны, иже вездѣ еси и всѣхъ исполнѣи, сокрѣпнше благѣхъ и жнзни подателю: прѣиди и вселѣси въ ны, и оучиши ны ѿ всѣхъ пакѣи свѣрны, и спаси, блже, дѣшны нашѣ.

Слѣва въ вышнихъ бгѣхъ, и на землѣ мнрхъ, въ члвчцѣхъ блговоленіе. двѣжды.

Гди, оубрѣши мои ѿвѣрзешн, и оубрѣши мои возвѣстятъ хвалѣ твоѣ.

Тѣже цѣлѣютъ, свѣщенникъ оубо стѣе ѡблѣ, діаконъ же стѣлю трапѣзѣ. И посѣмъ подклонѣвъ діаконъ своѣмъ главо свѣщенникѣ, держѣ и оарѣ триемъ пересты деннѣ рѣкн, глаголетъ:

Врѣмѣ сотвориши гди, владыко, благоволи.

Свѣщенникъ, знаменѣ ѡблѣ, глаголетъ:

Блгословѣхъ бгѣхъ нашихъ, всегдѣ, нынѣ и прѣсно, и ко вѣки вѣковѣхъ.

Тѣже діаконъ: Помолѣши ѡ мнѣ, владыко свѣтѣи.

Свѣщенникъ: да испрѣвнѣтъ гдѣ стѣпы твоѣ.

И пакѣи діаконъ: Помолѣши ма, владыко стѣи.

Свѣщенникъ: да помолѣтъ тѣ гдѣ бгѣхъ ко црѣтѣи своѣмъ, всегдѣ, нынѣ и прѣсно, и ко вѣки вѣковѣхъ.

Діаконъ же рѣкн: ѡмнѣ.

И поклонѣвъ, вхѣдѣтъ свѣрными двѣрми, понеже црѣкѣ двѣрн до вхѣда не ѿверзѣютел. И стѣмъ на обвѣнномъ мѣстѣ, прѣмъ стѣхъ двѣрѣи, поклоняетел со блгоговѣннѣмъ, трижды, глагола въ свѣтѣ:

Гди, оубрѣши мои ѿвѣрзешн, и оубрѣши мои возвѣстятъ хвалѣ твоѣ.

И посѣмъ начинѣтъ глаголати: Блгословѣ, владыко.

И начинѣтъ свѣщенникъ: Блгословѣно црѣтѣо:

Благословѣно црѣтѣо...

Za vladyku našeho metropolitu (jméno) [za vladyku našeho (archi-) episkopa (jméno)], za důstojné kněžstvo, diákonstvo v Kristu, za veškeré duchovenstvo a lid k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za vlast naši a její představitele k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za město toto [vesnici tuto, svatý monastýr tento], za všechna města a země i za ty, kteří podle víry v nich žijí, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za příznivé počasí, za hojnost plodů zemských a za pokojné časy k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za cestující po zemi, vodě i vzduchem, za nemocné, trpící, zajaté a za spásu jejich k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom vysvobozeni byli od všelikého soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí (milostí) svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější a slavné Vládkyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie se všemi svatými pamětlivi jsouce, sami sebe i druh druhu i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Věřící: Tobě, Hospodine.

Kněz: **N**eboť tobě náleží všeliká sláva, čest a klanění, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Hospodine, Bože náš, jehož...

Ⲓ ⲥⲧⲣⲁⲛⲏⲉ̀ ⲛⲁ̀ⲥⲏⲉⲓ, ⲡⲣⲁⲕⲏⲧⲉⲗⲉⲭⲁ ⲛ̀ ⲛ̀ ⲕⲟⲛⲏⲧⲉⲧⲉ̀ ⲉ̀ⲗⲁ, Ⲓⲁ̀Ⲫ̀ ⲡⲟⲙⲟ̀ⲗⲏⲙⲉⲗ.

ⲁⲛⲏⲕⲥ: Ⲓⲁ̀ⲛ, ⲡⲟⲙⲏⲗⲏⲥⲏⲉ̀.

Ⲓ ⲑⲣⲁⲗⲏⲉ̀ ⲉ̀ⲉ̀ⲙⲥⲁ [ⲛ̀ⲁ̀ⲗⲏ: ⲱ̀ ⲕⲉⲉⲛ ⲉ̀ⲉ̀ⲓ, ⲉⲗⲏ ⲕⲱ ⲙⲟⲛⲁⲣⲧⲱⲣⲉ, ⲧⲟ: ⲱ̀ ⲥⲱⲕⲧⲏⲕⲏ ⲱ̀ⲕⲏⲧⲉⲗⲏ ⲉ̀ⲉ̀ⲓ], ⲕⲉⲗⲏⲕⲟⲙⲥ ⲑⲣⲁⲗⲏⲉ̀, ⲥⲧⲣⲁⲛⲏⲉ̀ ⲛ̀ ⲛ̀ ⲕⲉⲃⲣⲟⲩⲟ ⲗⲏⲕⲱⲥⲏⲓⲭⲁ ⲕⲱ ⲛ̀ⲏⲕⲁ, Ⲓⲁ̀Ⲫ̀ ⲡⲟⲙⲟ̀ⲗⲏⲙⲉⲗ.

ⲁⲛⲏⲕⲥ: Ⲓⲁ̀ⲛ, ⲡⲟⲙⲏⲗⲏⲥⲏⲉ̀.

Ⲓ ⲑⲗⲟⲑⲣⲁⲧⲧⲱⲣⲉⲛⲏⲓ ⲕⲟⲗⲁⲪⲭⲱⲕⲱ, ⲱ̀ ⲛ̀ⲗⲟⲑⲑⲏⲗⲏⲓ ⲡⲗⲟⲱⲕⲱ ⲗⲉⲙⲛⲏⲕⲁ ⲛ̀ ⲕⲣⲉⲙⲉⲛⲏⲉ̀ⲭⲁ ⲙⲏⲣⲏⲕⲁ, Ⲓⲁ̀Ⲫ̀ ⲡⲟⲙⲟ̀ⲗⲏⲙⲉⲗ.

ⲁⲛⲏⲕⲥ: Ⲓⲁ̀ⲛ, ⲡⲟⲙⲏⲗⲏⲥⲏⲉ̀.

Ⲓ ⲡⲗⲁⲕⲱⲁⲟⲥⲏⲓⲭⲁ, ⲡⲗⲧⲉⲥⲏⲉ̀ⲧⲱⲗⲟⲥⲏⲓⲭⲁ, ⲛⲉⲗⲗⲟⲗⲟⲥⲏⲓⲭⲁ, ⲥⲧⲣⲁⲗⲗⲁⲗⲟⲥⲏⲓⲭⲁ, ⲡⲗⲕⲏⲉⲛⲏⲕⲁ, ⲛ̀ ⲱ̀ ⲥⲡⲁⲉⲛⲏⲓ ⲏⲕⲁ, Ⲓⲁ̀Ⲫ̀ ⲡⲟⲙⲟ̀ⲗⲏⲙⲉⲗ.

ⲁⲛⲏⲕⲥ: Ⲓⲁ̀ⲛ, ⲡⲟⲙⲏⲗⲏⲥⲏⲉ̀.

Ⲓ ⲏ̀ⲗⲉⲑⲁⲕⲏⲧⲏⲥⲁ ⲛⲁ̀ⲙⲥ ⲱ̀ ⲕⲉⲗⲏⲕⲏⲗ ⲉ̀ⲕⲟⲣⲑⲏ, ⲑⲏⲉ̀ⲕⲱ ⲛ̀ ⲛ̀ⲗⲟⲗⲁⲗⲟⲥⲏⲓⲭⲁ, Ⲓⲁ̀Ⲫ̀ ⲡⲟⲙⲟ̀ⲗⲏⲙⲉⲗ.

ⲁⲛⲏⲕⲥ: Ⲓⲁ̀ⲛ, ⲡⲟⲙⲏⲗⲏⲥⲏⲉ̀.

ⲗⲁⲣⲧⲟⲡⲏⲉ̀, ⲥⲡⲁⲉⲛⲏⲓ, ⲡⲟⲙⲏⲗⲏⲥⲏⲉ̀ ⲛ̀ ⲥⲟⲭⲣⲁⲛⲏⲓ ⲛⲁ̀ⲥⲁ, ⲑⲟⲗⲟⲗⲉ, ⲧⲧⲱⲟⲉⲩⲟ ⲑⲗⲟⲗⲁⲗⲟⲥⲏⲓⲭⲁ.

ⲁⲛⲏⲕⲥ: Ⲓⲁ̀ⲛ, ⲡⲟⲙⲏⲗⲏⲥⲏⲉ̀.

ⲡⲣⲉⲑⲱⲕⲱⲗⲟⲥⲏⲓⲭⲁ, ⲡⲣⲉⲕⲏⲥⲧⲱⲗⲟⲥⲏⲓⲭⲁ, ⲡⲣⲉⲑⲗⲟⲑⲣⲁⲧⲧⲱⲣⲉⲛⲏⲓⲭⲁ, ⲥⲗⲁⲑⲏⲗⲟⲥⲏⲓⲭⲁ ⲕⲗⲁⲗⲏⲕⲏⲗⲟⲥⲏⲓⲭⲁ ⲛⲁ̀ⲥⲁ ⲑⲟⲑⲟⲣⲟⲗⲏⲥⲏⲓⲭⲁ ⲛ̀ ⲡⲣⲏⲥⲏⲟⲗⲏⲉ̀ⲕⲱⲗⲟⲥⲏⲓⲭⲁ ⲙⲁⲣⲏⲟⲥⲏⲓⲭⲁ, ⲥⲟ ⲕⲉⲗⲏⲕⲏⲗⲟⲥⲏⲓⲭⲁ ⲡⲟⲙⲁⲛⲏⲗⲟⲥⲏⲓⲭⲁ, ⲉⲗⲏⲛⲉ̀ ⲥⲉⲕⲉ̀, ⲛ̀ ⲁⲣⲗⲟⲗⲁ ⲁⲣⲗⲟⲗⲁ, ⲛ̀ ⲕⲉⲥⲱ ⲗⲏⲕⲱⲗⲟⲥⲏⲓⲭⲁ ⲛⲁ̀ⲥⲁ ⲭⲣⲏⲥⲧⲱⲗⲟⲥⲏⲓⲭⲁ ⲑⲟⲗⲟⲗⲉ ⲡⲣⲉⲗⲁⲗⲏⲙⲉⲗ.

ⲁⲛⲏⲕⲥ: ⲧⲉⲑⲉ̀ⲕⲱ, Ⲓⲁ̀ⲛ.

ⲑⲟⲗⲟⲗⲁⲗⲟⲥⲏⲓⲭⲁ:

Ⲓⲁ̀ⲕⲟ ⲡⲟⲗⲟⲑⲁⲣⲉⲧⲱⲣⲉⲛⲏⲓⲭⲁ ⲧⲉⲑⲉ̀ⲕⲱ ⲕⲉⲗⲏⲕⲏⲗⲟⲥⲏⲓⲭⲁ ⲥⲗⲁⲑⲏⲗⲟⲥⲏⲓⲭⲁ, ⲕⲉⲥⲧⲱ ⲛ̀ ⲡⲟⲕⲗⲟⲛⲉ̀ⲛⲏⲉ̀, ⲟ̀ⲧⲧⲱⲗⲟⲥⲏⲓⲭⲁ, ⲛ̀ ⲑⲱⲛⲏⲗⲟⲥⲏⲓⲭⲁ, ⲛ̀ ⲥⲱⲕⲧⲟⲙⲗⲟⲥⲏⲓⲭⲁ ⲁ̀ⲗⲭⲟⲗⲟⲥⲏⲓⲭⲁ, ⲛ̀ ⲛ̀ⲏⲏⲏⲉ̀ ⲛ̀ ⲡⲣⲏⲥⲏⲟ, ⲛ̀ ⲕⲟ ⲕⲱⲕⲏ ⲕⲱⲕⲱⲗⲟⲥⲏⲓⲭⲁ.

ⲁⲛⲏⲕⲥ: ⲁ̀ⲙⲏⲏⲕ.

Ⲓⲁ̀ⲛ ⲑⲟⲗⲟⲗⲉ ⲛⲁ̀ⲥⲁ, ⲥⲑⲱⲗⲟⲗⲉ ⲁ̀ⲗⲉⲣⲗⲁⲕⲱⲗⲟⲥⲏⲓⲭⲁ...

Králi nebeský, Utěšiteli, Duchu pravdy, jenž jsi všude přítomen a vše naplňuješ, poklade blaha a dárce života, přijď a usidliž se v nás a očistiž nás od všeliké skvrny a spasiž, Blahý, duše naše. *(Jedenkrát)*

Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj, lidem dobrá vůle. *(Dva-krát; kněz se vztaženýma rukama.) Po ukončení se vždy ukloní a přežehnají.*

Hospodine, rty mé otevři a ústa má zvěstovati budou chválu tvou. *(Bez vztažených rukou; ukloní se a přežehnají.)*

Nato políbí – kněz svatého evangelium (a prestol) – diákon svatý prestol. Pak diákon, skloniv hlavu svou ke knězi a drže orar třemi prsty pravice, dí:

Čas jest sloužiti Hospodinu. Požehnej, vладыko!

Kněz (žehناه mu): Požehnán jest Bůh náš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Diákon: Amen. Pomodli se za mne, vладыko svatý!

Kněz: Hospodin nechť vede kroky tvé.

Diákon: Pamatuj na mne, vладыko svatý!

Kněz: Nechť pamatuje na tebe Hospodin Bůh v království svém, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Diákon: Amen.

A pokloniv se, vychází z oltáře severními dveřmi (poněvadž svaté dveře se otvírají až před malým vchodem) a postaviv se na příslušném místě, naproti svatým dveřím, pokloní se, přežehná se zbožně třikrát, říká pro sebe:

Hospodine, rty mé otevři a ústa má zvěstovati budou chválu tvou.

Nato hlasitě začíná dle následujícího postupu.

Koná-li kněz proskomidii bez diákona, vynechávají se slova diákonova i odpovědi kněze na ně. (Dále se při liturgii vynechávají tiché dialogy mezi knězem a diákonom a různé diákonovy výzvy – např. „Požehnej, vладыko!“ apod. Jinak kněz říká a koná, co přísluší diákonovi, sám.)

Slouží-li svatou liturgií více kněží, koná proskomidii pouze jeden z nich.

V době proskomidie čte žalmista hodinky: třetí a šestou (počáteční ohlas kněze na začátku čtení hodin je místo ohlasu před přípravou Beránka).

Blahosloveno budiž království...

Вѣдати подобаетъ: ѿще безъ діакона служитъ іерей, въ проskomидѣи діаконскихъ словъ, и на литургіи предъ свѣтѣми, и на ѿвѣтѣхъ свѣтѣ: Благословѣи владыко, и Проводи владыко, и время сотвориши, да не глаголетъ, точно ектеніи и чинѣнное предложеніе. ѿще же сокоромъ служатъ цѣннии мнози, дѣйство проskomидѣи единъ іерей токмо да творитъ, и глаголетъ и зъображенна: прочіи же служителии ничтоже проskomидѣи ѿсѣбно да глаголютъ.

Божественная служба, иже во святыхъ Отца нашего Іоанна Златоустаго.

Діаконъ: Благословѣи, владыко.

Іерей: Благословѣно царство, Отца, и Сына, и Свѣтаго Духа, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣковъ.

Лікъ: ѿмѣнь.

Діаконъ: Мнромъ Гдѣ помолнмса.

Лікъ: Гдѣ, помѣлѣи.

☩ свѣшнѣмъ мѣрѣ, и спасѣнѣи дшш нашихъ, Гдѣ помолнмса.

Лікъ: Гдѣ, помѣлѣи.

☩ мѣрѣ всегѣ мѣра, благостоанѣи святыхъ Божіихъ церквей, и соединѣнѣи вѣрѣхъ, Гдѣ помолнмса.

Лікъ: Гдѣ, помѣлѣи.

☩ свѣтѣмъ храмѣ сѣмъ и ех вѣрою, благоговѣнѣемъ и стѣрахомъ Божіимъ входѣннѣхъ вѣнъ, Гдѣ помолнмса.

Лікъ: Гдѣ, помѣлѣи.

☩ господнѣ нашемъ Блаженнѣишемъ митрополитѣ (ѿма рекъ), ѿ господнѣ нашемъ [ѿлѣ: высокопреосвѣщеннѣишемъ архієпископѣ, ѿлѣ: Преосвѣщеннѣишемъ єпископѣ] (ѿма рекъ), четнѣмъ пресвѣтѣрѣмъ, во Хрѣтѣ діаконствѣ, ѿ всемъ причтѣ и людемъ, Гдѣ помолнмса.

Лікъ: Гдѣ, помѣлѣи.

☩ стѣнѣ нашей...

Božská služba svatého otce našeho Jana Zlatoustého

Řád liturgie katechumenů

Diákon: Požehnej, vladyko!

Kněz: Blahosloveno budiž království Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen

Ektenie velká

Diákon: **V** pokoji k Hospodinu modleme se!

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za pokoj shůry a spásu duší našich k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za mír celého světa, za blaho svatých církví Božích a za sjednocení všech k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za svatý chrám tento a za vcházející v něj s vírou, zbožností a bázni Boží k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za metropolitu...